ნაზი ხანიაშვილი

შავი ხვრელი
პარალელურ სამყაროში
გასასვლელი სარკმელი

BLACK HOLE
WINDOW FOR GOING OUT TO
THE PARALLEL WORLD

NAZI KHANIASHVILI

ISBN 978-9941-0-7752-4

9 789941 077524

თბილისი 2015

ნაზი ხანიაშვილი

შავი ხვრელი
პარალელურ სამყაროში
გასასვლელი სარკმელი

ЧЕРНАЯ ДЫРА
ОКНО В
ПАРАЛЛЕЛЬНЫЙ МИР

НАЗИ ХАНИАШВИЛИ

თბილისი 2015

უაკ (UDC) 53+11+523.03+113/119
ხ-227

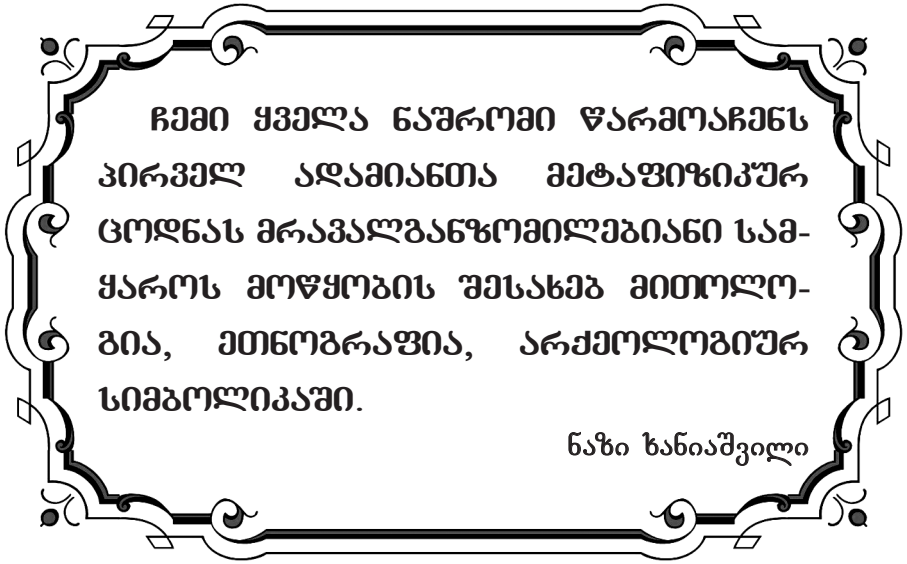

კომპიუტერული მომსახურება:

ალექსანდრე კუზანაშვილი

ნონა ცაბაძე

გამომცემლობა
„სვეტი +“

ISBN 978-9941-0-7752-4

© შავი ხვრელი პარალელურ სამყაროში გასასვლელი სარკმელი.
თბილისი 2015

შავი ხვრელი – პარალელურ სამყაროში გასასვლელი სარკმელი

დედამიწის პირველ ადამიანებს – ქართველებს, ჰქონდათ უდიდესი კოსმოგონიური ცოდნა სამყაროს შექმნისა და განვითარების შესახებ. ისინი თავის ირგვლივ ერთიანობაში ხედავდნენ და ჭვრეტდნენ ყველაფერს ცაშიც და დედამიწაზეც. უჯრედის დნმ-ის დონეზე აღიქვამდნენ სამყაროს. ხედავდნენ უკუნეთ სიბნელეში მყოფ საგნებსაც ანუ ხედავდნენ იმასაც, რასაც ჩვენი თვალი დღეს ვერ ხედავს. ისინი უცებ ხედავდნენ მთელ სამყაროს მოძრაობის ყოველგვარი მცდელობის გარეშე იმ ადგილიდან, სადაც იმყოფებოდნენ. ყველაფერი იცოდნენ წარსულზე, აწმყოზე და მომავალზე. ისინი ხედავდნენ და აღიქვამდნენ სამყაროს ყველა განზომილებაში ე.წ. „მესამე თვალით“. შემდეგ ეს თვალი ადამიანთა ფართო მასებისთვის დაიხურა და დაფარულის საიდუმლოს შეცნობა მხოლოდ რჩეულთა ხვედრი იყო. ასეთ ადამიანებს მიეკუთვნებოდნენ ქურუმები, ხევისბერები, ქადაგები, წმინდა მამები და სხვა. დიდი იყო მათი სიბრძნე!

ასეთი ადამიანები იყვნენ ბაბელონის გოდოლის (კოშკის) დანგრევამდე, როცა ხალხი ერთ ენაზე – ქართულ ენაზე ლაპარაკობდა (ნახეთ წიგნი: ნ. ხ. – „ქართველები შუმერთა წინაპრები“, 2013 წ.).

ღმერთებს არ მოეწონათ, რომ ადამიანების შესაძლებლობები მათ შესაძლებლობებს უთანაბრდებოდა, დაანგრიეს ბაბელონის გოდოლი და ადამიანებს თვალებზე „პირბადე“ ჩამოაფარეს. ქართველებს გვყავს მითოლოგიაში ხვითისშვილი გიორგი ნაღვარმშვენიერი – „მებურთვალო“ ანუ თვალის „დამბურველი“.

ცოდნა ღმერთზე, ადამიანსა და სამყაროზე მის ყველა განზომილებაში დღემდე მოსულია კაბალას სახით: ჩინეთის „იძინი“, ეგვიპტის „ტაროს არკანები“, ევროპელთა „რუნები“, შუმერების „მე“-ს ხვთაებრივი კანონები, რომელიც ცოცხალი კოსმიური პროცესის სახით გადმოცემულია მითოლოგიაში, ეთნოგრაფიასა და არქეოლოგიურ სიმბოლიკაში. ბიბლიური კაბალას ცოდნა ქართული ფენომენია და მსოფლიოში არსებული ანბანებიდან მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება,

რაც ცალსახად ქართველი ხალხის პირველსაწყისობაზე მიანიშნებს (ნახეთ წიგნი: ნ. ხ. – „ქართული ანბანი სომხების შექმნილი არ შეიძლება იყოს“, 2013 წ.).

ქართველ ადამიანთა საიდუმლო სამყაროს შექმნასა და განვითარებაზე დღემდეა მოტანილი განსაკუთრებით ქართულ მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიური სიმბოლიკის სახით. თვით ადამის ცივილიზაციის არსი ამ დაფარული კოსმოგონიური ცოდნის შეცნობაშია. ადამის ცივილიზაციის ბოლოს ადამიანმა უნდა დაიბრუნოს პირველსაწყისი კოსმოგონიური ცოდნა, რაც ჰქონდა ადამის ცივილიზაციის დასაწყისში. სამყაროში ყველა და ყველაფერი პირველსაწყისს უბრუნდება.

კოსმოსის „შავი ხვრელების“ თემა დღევანდელი მსოფლიო მეცნიერების აქტუალური საკითხია. „შავი ხვრელების“ არსებობა გერმანელმა ფიზიკოსმა შვარცშილდმა ჯერ კიდევ 1916 წელს იწინასწარმეტყველა. ამ საკითხზე უფრო ნათელი წარმოდგენისთვის მოვიყვანოთ ნაწყვეტი ბატონ ივერი ფრანგიშვილის წიგნიდან „სისტემური მიდგომა და მართვის ეფექტურობის ამაღლება“: **„შავი ხვრელი“ – ესაა წარმოუდგენილი სიმკვრივის ობიექტი, რომელიც ისრუტავს ნებისმიერ სხვა, ახლო აღმოჩენილ ობიექტებს, მათ შორის ვარსკვლავებს, აგრეთვე სინათლესაც, რის გამოც „შავი ხვრელი“ უხილავია. მისი ზომა მცირეა და პროტონის რადიუსის ტოლია, ხოლო მასა მზის სამ მასაზე უფრო დიდია. კოსმოსური ხომალდი, რომელიც „შავ ხვრელს“ მიუახლოვდება, სიჩქარეს ანელებს და მეცნიერთა შეხედულებით, სივრცეში გაშეშდება. სინამდვილეში კი ხომალდი „შავ ხვრელში“ ჩაინთქმება და იწყებს სულ სხვა სამყაროში მოგზაურობას, სადაც სივრცე არ არის, მხოლოდ „დრო“ არსებობს. ამრიგად, „შავი ხვრელი“ უკვალოდ ნთქავს ნებისმიერ სხეულს, რომელთა შესახებ არანაირი ინფორმაცია არ რჩება. დღეისათვის კოსმოსში უკვე 300-მდე „შავი ხვრელია“ აღმოჩენილი, მათ შორის ჩვენს გალაქტიკაშიც“.**

თანამედროვე ფიზიკის კანონები „შავ ხვრელში“ მიმდინარე პროცესებს ვერ შეიმეცნებს. იგი ამ ფენომენის შესასწავლად უძლურია.

მეცნიერთა მოსაზრება, რომ „კოსმოსური ხომალდი“, რომელიც „შავ ხვრელს“ მიუახლოვდება, სიჩქარეს ანელებს და სივრცეში გაშეშდება, არასწორად მიმაჩნია. სინამდვილეში „შავ ხვრელში“ ჩაინთქმება და იწყებს სულ სხვა სამყაროში მოგზაურობას, სადაც სივრცე არ არის, მხოლოდ „დრო“ არსებობს, ემთხვევა ზოგადსაკაცობრიო აზროვნებას **„მანდალას“** შესახებ.

რამდენიმე წელია, დაინტერესებული ვარ ქურუმ ქალთა გულსაკიდი დისკოების საკითხით. ჩემმა მეტაფიზიკურმა თვისებებმა გამიადვილა ამ საკითხზე მუშაობა. ამასთან დაკავშირებით არა ერთი სტატიანაშრომი გამოვაქვეყნე.

ჩემს მიერ მოძიებული მასალების მიხედვით, ქურუმი ქალების გულსაკიდი დისკოები იგივე „მანდალაა“.

ფესტოსის დისკო

„მანდალა“ არის „დროის ბორბალი“, რომელსაც მის ირგვლივ გარე წრეში 12 სეგმენტში ხატოვანი ანბანით დაწერილი 12 „ზოდიაქოთა“ სახელების ენერგეტიკა განაპირობებს. სპირალზე, რომელიც **დახვეულია აუცილებლად მარცხნიდან მარჯვნივ**, იერარქიულად განთავსებულ ხვთაებათა სახელებია დაწერილი, რომელიც ქმნის სპირალურ მბრუნავ გვირაბს, რომელშიც დიდი სისწრაფით მიმდინარეობს მლოცველის „მე“-ს მიღმიური სულიერი მოგზაურობა-გადაადგილება

აუცილებლად სპირალზე გარედან ცენტრისკენ. **მლოცველის „მე“-ს მოგზაურობის ზემოთ აღნიშნული კოსმიური პროცესი კარგადაა ასახული ფესტოსის დისკოზე. „მანდალას“ პრინციპებს ყველაზე თვალსაჩინოდ ფესტოსის დისკოს გამოსახულება პასუხობს**, რომელიც 100 წლის წინ აღმოაჩინეს საბერძნეთის კუნძულ ფესტოსზე და არის დაახლოებით 4000 წლის წინანდელი ქურუმი ქალის გულსაკიდი დისკო.

უაღრესად მნიშვნელოვანია, თუ საით „იცქირებიან“ ფესტოსის დისკოზე ნახატ-გამოსახულებები. **მსოფლიოს ყველა მკვლევარისთვის და მეცნიერისთვის დადგენილი და აუცილებელი წესია, ნახატ-გამოსახულებიანი წარწერები – იეროგლიფები წაკითხულ იქნას იქედან, საითაც ნახატები იცქირებიან: თუ ისინი იცქირებიან მარჯვნივ, უნდა წავიკითხოთ მარჯვნიდან; ხოლო თუ იცქირებიან მარცხნივ, უნდა წავიკითხოთ მარცხნიდან.** ამ წესის დაცვა ყველა მკვლევარისთვის სავალდებულოა. (ნახეთ: „ეგვიპტოლოგია“ „როგორ წავიკითხოთ იეროგლიფები“. „მის ემილი სენდსის დღიური 1926 წ. ნოემბერი“, 2007 წ. კონსულტანტი: ეგვიპტოლოგი მანანა ხვედელიძე).

ზემოთ აღნიშნული წესის მიხედვით, ვინაიდან ფესტოსის დისკოს იეროგლიფური ნახატ-ნაწერები იცქირებიან სპირალის გარეთ – მარცხნიდან მარჯვნივ, აუცილებელია ისინი წავიკითხოთ **სპირალზე გარედან ცენტრისკენ**, ანუ თითოეული სეგმენტი უნდა წავიკითხოთ მარჯვნიდან მარცხნივ.

ნებისმიერი ადამიანი რაიმე ნაწერის წაკითხვისას, პირველ რიგში, არკვევს ნაწერი საიდან საით იკითხება. მაგ. ქართული, სომხური, რუსული ნაწერი აუცილებლად იკითხება მარცხნიდან მარჯვნივ; ებრაული, არაბული ნაწერი იკითხება აუცილებლად მარჯვნიდან მარცხნივ. სადაო არ არის, რას მიიღებდა მკვლევარი თუ ქართულად ნაწერს წაიკითხავდა უკუღმა. მაგ: ხელი-ილეხ, ფეხი-იხეფ, თვალი-ილავთ და ა.შ. როგორც ვხედავთ, ტექსტის უკუღმა წაკითხვის შემთხვევაში მივიღებთ რაღაც უაზრობას, აბსურდს, სიყალბეს!

ზემოთ აღნიშნულის მიხედვით, **ფესტოსის დისკო, როგორც მსოფლიოში დადგენილი „მანდალას“ პრინციპიდან, ასევე, იეროგლიფური ნაწერის წაკითხვის წესიდან გამომდინარე, აუცილებლად უნდა იკითხებოდეს სპირალზე გარედან ცენტრისკენ. წინააღმდეგ შემთხვევაში იგი უნდა ჩაითვალოს უკუღმა წაკითხულად, რასაც აუცილებლად მცდარ შედეგებამდე მივყავართ.**

ჩემი მოსაზრება, ფესტოსის დისკოს წაკითხვის მიმართულების შესახებ, დამიდასტურეს ეგვიპტოლოგებმა: მანანა ხვედელიძემ, ანა კლდიაშვილმა და რამაზ პატარიძემ. შევხვდი ძალიან ბევრ მეცნიერს, რომელთათვისაც იეროგლიფების წაკითხვის ზემოთ მოყვანილი წესი ცნობილია და მათი სიტყვებია: „ეს ხომ ყველამ იცის“.

ფესტოსის დისკოს მსოფლიოში 1500-მდე მკვლევარი იკვლევს, მათ შორის საქართველოშიც. ზოგს მიაჩნია, რომ ის არის „კუნძულ კრეტას საგადასახადო ინსპექტორი“, ზოგიერთი მასზე კითხულობს თანამედროვე მეგრულ ენაზე დაწერილ რაღაც ჰიმნს, **რასაც კატეგორიულად არ ვეთანხმები**.

ფესტოსის დისკოს წაკითხვა **სპირალზე ცენტრიდან გარეთ მკვლევართა უდიდესი შეცდომაა,** უკუღმა წაკითხულ ტექსტსა და დასკვნებზე რომ აღარაფერი ვთქვათ, რაც მკვლევართა წინასწარ გამიზნული ცრუ იდეის წარმოჩინების დიდი სურვილისა და უდიდესი ამპარტავნებისაკენ მისწრაფების შედეგია, რასაც სინამდვილესთან არაფერი აქვს საერთო. არაერთხელ მივუთითე პირადად თუ საჯაროდ, რომ მათი ეს გამოკვლევა დასაწყისშივე მცდარია, ვინაიდან ტექსტს კითხულობენ უკუღმა. ფესტოსის დისკოზე უკუღმა და თანაც რომელიღაც ენაზე, არავითარი საგალობელის ტექსტი არ იკითხება. ჩემი კვლევების საფუძველზე თვალსაჩინოა, რომ მათი კვლევები მცდარია და არაფერი აქვს საერთო რეალობასთან.

ქართველებს ოდითგანვე ჰქონდათ თავიანთი ანბანი, რომელიც ღრმად კოსმიურია. მასში აისახება სამყაროს გენეტიკური კოდი, რაც სამყაროს პირველსაწყისშივე იყო ჩადებული და მიჰყვება იბერიის ცივილიზაციათა მთელ ჯაჭვს საწყისიდან დასასრულამდე, მარადისობიდან მარადისობამდე. ასე ღრმად კოსმიური ანბანის მფლობელ ქართველ

კაცს არაფერში სჭირდებოდა ნახატ-ნაწერების ტექსტის შედგენა. ფესტოსის დისკო რომ ქართული ფენომენი იყოს, მსგავსი ნახატ-ნაწერები აღმოჩნდებოდა დღევანდელი საქართველოს ტერიტორიაზეც, რომელიც ოდითგანვე სამყაროს პირველსაწყისი გენის მატარებელ ხალხს – ქართველებს ეკუთვნოდა, ამას ადასტურებს მსოფლიოს არაერთი მეცნიერის დასკვნაც: **ცივილიზაციის „აკვანი“ კავკასია და საქართველოა!**

ფესტოსის დისკოზე ასახულია მანდალა – დროის ბორბალი, ეს არის ერთი განზომილებიდან – ერთი დრო და სივრციდან მეორე დროსა და სივრცეში გასასვლელი სარკმელი – ე.წ. „შავი ხვრელი“.

ფესტოსის დისკოზე სპირალურადაა დაწერილი 12 ზოდიაქოს და სხვა ხვთაებათა სახელები, რომლებიც ქმნიან „მანდალას“ – დროის ბორბალის სპირალურ ენერგიას და განაპირობებენ მლოცველის „მე“-ს მიღმიურ მოგზაურობას.

ოთხი ათასი წლის წინ კუნძული კრეტა და მთელი ხმელთაშუა ზღვის სანაპირო ტერიტორია ეგვიპტეს ეკუთვნოდა და ფესტოსის დისკოზე გამოსახულებებიც ძველ ეგვიპტელთა ნახატ-ნაწერებია. კუნძულ კრეტაზე ბერძნები ახალი ხალხია და ფესტოსის დისკოც ვერ იქნება ბერძენთა წინაპრების კუთვნილება. ეგვიპტელი ქურუმები ბერძნებს ცივილიზაციის ბავშვებს უწოდებდნენ. მანდალას ცოდნა ბერძნებმა მოგვიანებით ეგვიპტელებისგან და აღმოსავლეთის ხალხისგან შეითვისეს და გაითავისეს. ამას მოწმობს მცხეთის სვეტიცხოვლის ზოდიაქოს კალენდარი.

ის, რასაც დღეს მეცნიერები „შავ ხვრელს“ უწოდებენ, ქურუმებისთვის და მათი მსგავსი თვისებების ადამიანებისთვის დიდი ხანია ცნობილია „მანდალას“ ფენომენის სახით. ქურუმებს პირადი სარიტუალო ნივთები პარალელურ სამყაროსთან დაკავშირებაში ეხმარებოდათ. ამ მხრივ, მეტად საინტერესოა საქართველოში, ბორჯომის ხეობაში აღმოჩენილი ქურუმ ქალთა სამარხები (ძვ. წ. XIV-X სს). აქ აღმოჩენილ ნივთებს შორის, ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ადგილი სწორედ სარიტუალო დისკოს უჭირავს. გავეცანი გერმანიაში გამოცემულ კატალოგს,

დისკო ბორჯომის ხეობიდან

რომელშიც ბორჯომის ხეობის ქურუმ ქალთა სამარხებში აღმოჩენილ სხვა ნივთებთან ერთად გულსაკიდი დისკოს რამდენიმე გამოსახულებაა დაბეჭდილი – ყველა დისკო, მასზე ასახული ორნამენტებით, ერთმანეთისგან განსხვავდება. ამ კატალოგის დათვალიერებისას ჩემი ყურადღება ერთ-ერთ დისკოზე შეჩერდა, რომელმაც მომაწოდა შემდეგი ინფორმაცია: „ხელი დაადე და თვალები დახუჭე“. დისკოდან მიღებული ეს ინფორმაცია არ გამკვირვებია, რადგანაც თითქმის 30 წელია მეტაფიზიკაში ვმუშაობ. მე დავემორჩილე ამ „ბრძანებას“ და მოხდა სასწაული: ჩემს თვალწინ დადგა ამ დისკოს გამოსახულება. მასზე გამოსახულმა ყველა ორნამენტმა დიდი სისწრაფით დაიწყო წრიული-ელიფსური მოძრაობა სხვადასხვა მიმართულებით, ერთიანობაში ქმნიდა რაღაც „ქარბორბალას“ მსგავს კონუსს, რომელიც გარედან ცენტრისკენ – მარცხნიდან მარჯვნივ სპირალურად ეხვეოდა და დიდი სისწრაფით წინ გადაადგილდებოდა; რაღაც მაგნიტური ღერძით მიმაგრებული ვიყავი დისკოს ცენტრში განთავსებულ პატარა წრესთან და, ყველაფერ ამასთან ერთად, დიდი სისწრაფით წინ გადავაადგილდებოდი. უცებ იგივე ხმა მეუბნება: „ახლა დადგა დრო, გამოხვიდე ამ მდგომარეობიდან და თვალი გაახილე“. „ბრძანებას“ დავემორჩილე. მივხვდი, რომ რაღაც უცნობი ძალა მმართავდა, რომელმაც მაჩვენა დისკოს ნამდვილი დანიშნულება – მისი დახმარებით ქურუმი ქალები საკულტო რიტუალის დროს გადიოდნენ სხვა განზომილებაში და უკავშირდებოდნენ უზენაესს. დისკო იყო ის მოწყობილობა, რომელიც მთავარ დამაკავშირებელ როლს ასრულებდა. ეს ისეთი სასწაული შეგრძნება იყო, რომ ჩემი ფიქრები ვერ სცილდე-

ბოდა ამ საკითხს; ვგრძნობდი, რომ ამ საკითხის გაცნობიერება ჯერ არ იყო დამთავრებული.

გაოგნებული ვიჯექი არქეოლოგიის კვლევის ცენტრის ბიბლიოთეკაში. ბოხუმის კატალოგში დაბეჭდილ ქურუმ ქალთა დანარჩენ დისკოებზეც გავიმეორე იგივე პროცესი: თვალები დავხუჭე და ხელი დავადე, მაგრამ მანდალას ფენომენი არ განმეორდა. ბოლოს ისევ პირველ დისკოს დავუბრუნდი და იგივე ზემოთ აღწერილი პროცესი განმეორდა. დავსვი კითხვა: რატომ მაინცდამაინც ერთ დისკოზე მოხდა ეს სასწაული? რისი თქმა უნდათ? რაზე მიმანიშნებენ? მოგვიანებით, შემდეგ როცა გავეცანი მანდალას მოქმედების ფენომენს, სადაც ნათქვამია, რომ **თითოეულ ადამიანს თავისი მანდალა – „შავი ხვრელი“ აქვს**, ამიტომ ბორჯომის ხეობაში აღმოჩენილი გულსაკიდი დისკოები, მასზე ასახული ორნამენტებით, ერთმანეთისგან განსხვავდება და მთლიანობაში არცერთი არ მეორდება. კითხვა, თუ რას ნიშნავდა იმ ქურუმის დისკო ჩემთვის, რომელშიც მქონდა მეტაფიზიკური „შესვლა“, აუცილებლად პასუხს ითხოვდა. ამ კითხვით მივმართე არაერთ ადამიანს, ბოლოს ერთ-ერთმა გამოთქვა აზრი, რომ შეიძლება შენ ის ქურუმი ქალი ხარ, რომელსაც ეგ დისკო ეკუთვნოდაო.

არქეოლოგიური ცენტრის მაშინდელ ხელმძღვანელს ბ-ნ ბესო მაისურაძეს თხოვნით მივმართე, რათა დამხმარებოდა იმ ქურუმი ქალის ძვლების მოძიებაში, რომ ჩატარებულიყო ანალიზი ჩემს დნმ-თან შედარების მიზნით. სხვადასხვა მიზეზთა გამო ეს ვერ მოხერხდა – ვფიქრობ სამეცნიერო საზოგადოება სათანადოდ არ დაინტერესდა. გულდასაწყვეტია – თუ ეს დადგინდებოდა, ეს იმას დაადასტურებდა, რომ ადამიანი ამქვეყნად განმეორებით მოდის. თუმცა მსოფლიოს მეცნიერები აქტიურად იკვლევენ ამ საკითხს და შედეგებიც საკმაოდ სერიოზულია.

ჩემს მიერ მოძიებული მასალის მიხედვით აღმოჩნდა, რომ **ქურუმი ქალების გულსაკიდი დისკოები იგივე „მანდალაა“**. გულსაკიდი დისკოები მხოლოდ ქურუმ ქალთა სამარხებშია აღმოჩენილი.

მკვლევართა ნაწილი თვლის, რომ ფესტოსის დისკო ყალბია და დამზადებულია 100 წლის წინ არქეოლოგიური გათხრების პერიოდში.

მეცნიერებს არ ეძლევათ საშუალება დაადგინონ მისი ნამდვილი ასაკი.

მსოფლიოს საზოგადოებრივი აზრი „მანდალას“ ფენომენს შემდეგნაირად ახასიათებს: ძველ ინდურ ენაზე ნიშნავს: „მზე“, „წრე“, „დისკო“, „ბორბალი“, „ბეჭედი“, „ორბიტა“, „ზეციური კარიბჭე“, „ყოვლისმომცველი შესაკრებელი“. „მანდალა“ კოსმიური წესრიგის გრაფიკული გამოსახვაა, რომელიც ზეშთაგონებით ამოძრავებულმა სულიერებამ უნდა გაიაროს. **„მანდალა“ „მე“-ს მიღმიური სულიერი მოგზაურობის სატია“**. ეს არის იერარქიული კიბე,

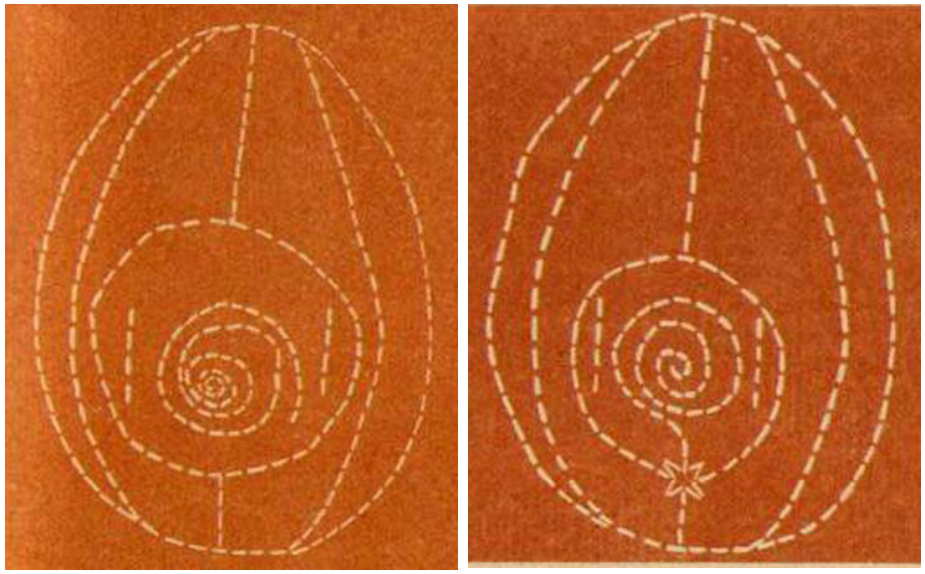

სამყაროული კვერცხი (დაგონები)

რომელზეც განთავსებულია ღმერთთა პანთეონი. ისინი ციდან ეშვებიან „მანდალას“ ცენტრში ლოტოსის ადგილზე, სადაც ანხორციელებენ ნაყოფიერების, წარმატების, სიუხვის აქტს. ამ მომენტში მას შემოაქვს **„ვერტიკალური კოორდინატი“**, დამაკავშირებელი ცენტრსა და მლოცველს შორის და ამ მიმართულებით ადგილი აქვს მის გადაადგილებას, როგორც რიტუალის უკანასკნელ აქტს. იგი უკავშირდება „სამყაროს ხის“ ყველა სიმბოლიკას, განთავსებულს ამ ვერტიკალურ ღერძზე, მთლიანად სამყაროს სულიერებას, სამყაროს ვერტიკალურ ნაგებობას.

ეს არის მითიური სულიერი სასახლე, რომლის „დაგეგმარების“ მსგავსად აგებდნენ ქალაქებს, სალოცავებს, ტაძრებს, სახელმწიფოს. მათი აშენების პრინციპი არის „მანდალა“, რომელიც არის „სიცოცხლის ხის“ მოდელი. „მანდალას“ მეშვეობით რელიგიური რიტუალის დროს მიიღწევა ქვეცნობიერის სიღრმეები. ამ მდგომარეობას აღწევენ ინდივიდუალურად – რიტუალის დროს „მლოცველი“ (წამყვანის როლში) თავის თავს განათავსებს „მანდალას“ ცენტრში და ელოდება ხვთაებას, ხვთაებრივ სულს, რომელიც ციდან მასზე უნდა გადმოვიდეს. „მანდალა“ განსაკუთრებულ ენერგიას ანიჭებს ცენტრში მყოფ მლოცველს და მასში ამყარებს კავშირს მიკრო და მაკრო სამყაროებს შორის. ცენტრში მოიაზრება ანტროპომორფული ხვთაება. გარე წრეზე განლაგდება 12 სიმბოლური ელემენტი – 12 ზოდიაქო, რომელშიც თითოეული განისაზღვრება წინამორბედით, განსაზღვრავს მის მომდევნოს და განაპირობებს ცხოვრების ნაკადის უწყვეტობას. იგი არის **„დროის ბორბალი“, „ყოფიერების ბორბალი“,** რომელიც **ბრუნავს – ეხვევა სპირალურად მარცხნიდან მარჯვნივ, პერიფერიიდან ცენტრისკენ,** რომლის ცენტრი რვაფურცლიანი ლოტოსია – კოსმიური სიცოცხლის წყარო, რომელშიც განთავსებულია თაყვანისცემის ხვთაება, რომელიც სამყაროს ოთხივე საწყისის ენერგეტიკის გაცხადებაა.

ზემოთ აღნიშნული, ყველაზე თვალსაჩინოდ, ფესტოსის დისკოზეა ასახული.

ჯერ კიდევ 20 წლის წინ, დავათის სტელაზე მუშაობისას, მასზე გამოსახული ქართული ანბანი შევადარე მცხეთის სვეტიცხოვლის „ზოდიაქოს კალენდარს“. სტელაზე ჩაზნექილ-ამოზნექილ 6 ხაზზე დაწერილი ანბანი ქმნის გენეტიკური კოდის ორ სპირალს, რომელიც, თავის მხრივ, ქმნის მანდალას და რომლის ცენტრში ქართული ანბანის **37 – ჶ – ოᲰ** – ω (ომეგა) ასო-ნიშანია გამოსახული. ასევე, მცხეთის სვეტიცხოვლის ტაძრის ზოდიაქოს კალენდრის – მანდალას ცენტრში გამოსახულ ქრისტეს შუბლზე „ω“ ასო-ნიშანი აწერია (ნახეთ წიგნი: ნ.ხ. – „ქართული გენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან“, 2012 წ. – „დავათის სტელა ქართული ანბანით და მისი პარალელები ჩინეთის „დაო“-ს კოსმოგონიურ ფილოსოფიასთან“, გვ. 133).

ანბანი, შესაბამისი ციფრებით, ეზოთერული ხილვებით მიღებული ინფორმაციაა და ასახავს სამყაროს გენეტიკურ კოდს. სწორედ ის ქმნის „დროის ბორბალს“, „ყოფიერების ბორბალს“. ჩემი გამოკვლევებით პირველად იყო „დრო“ – „დროის ბორბალი“, რომელმაც შექმნა სამგანზომილებიანი სამყარო. იგივე ცნობიერებაა ასახული დაგონების (ეგვიპტე – სუდანი) მითოლოგიაში, რომლის მიხედვითაც, სამყარო განსხეულდება თვით სამყაროულ თესლში – კვერცხში არსებული დროის სპირალური ბორბალით, რომელიც პირველსაწყისში აბსოლუტურ მდუმარებაშია საათის ისრის საწინააღმდეგოდ მბრუნავი ენერგეტიკული სპირალის – „ამმა“-ს ზემოქმედებით, შემდეგ კი, როცა გაიხსნება „ამმა“-ს „თვალი“, გარედან მასზე ზემოქმედებას იწყებს მბრუნავი ენერგეტიკული სპირალი – საათის ისრის მიმართულებით მბრუნავი „დროის ბორბალი“, რის შედეგადაც სამყარო დაიწყებს განსხეულებას. ჯერ კიდევ პირველი ადამიანები თვლიდნენ, რომ თითოეული ასო-ნიშანი კოსმიური „ენერგეტიკის“ გამომხატველია დროის განსაზღვრულ პერიოდში. სწორედ ეს აზროვნებაა ჩადებული სიტყვებში „პირველად იყო სიტყვა“ და „ქართულითა ენითა ჟამი შეიწირვის“ (გ. მერჩულე, X ს.). **ქართული ანბანის როლი „მანდალას“ ფენომენში ძალიან დიდია და ამ კუთხით მისი შესწავლა მომავლის საქმედ მიმაჩნია.**

მთა-თუშეთში ერთ-ერთ ქვაზე ასახული „ზეციური ნავის“ მარცხენა მხარეს გამოსახულია ერთმანეთში ჩასმული სამი წრე, რაც „მან-

მთა-თუშეთი

დალას“, დროის ბორბალს, „შავ ხვრელს“ ასახავს და მთლიანად გამოსახულება გვეუბნება, რომ იგი დაკავშირებულია გენეტიკურ კოდთან, სულის გასვლასთან პარალელურ სამყაროებში. ნებისმიერ მიკრო თუ მაკრო სამყაროს (არგოს ზეციურ ნავს) აქვს შავი ხვრელი, რომლის საშუალებითაც ხდება სულის გამატერიალიზება, გარდასახვა – მატერიაში ნათელგამოვლენა. ამ სურათსა და ასევე, ბორჯომის ხეობის ქურუმ ქალთა დისკოებზე ასახულია ევროპელთა **რუნები**, რომლის წარმომავლობაც მეცნიერებამ დღემდე ვერ დაადგინა.

მაშასადამე, **„დროის ბორბალის“ – „შავი ხვრელის“ ფენომენი ქართველთათვის ოდითგანვე ცნობილი იყო**.

წარმართობის პერიოდის სალოცავებს თითქმის ყველა ქვეყანაში „მანდალას“ ფორმა ჰქონდათ. ტიბეტის, ინდოეთის ბევრი საკულტო ნაგებობა „მანდალას“ პრინციპზე შენდებოდა. ამის მაგალითია: „სტოუნხენჯი“ ინგლისში, შუამდინარეთში შუაში ერთი ქალაქი და ირგვლივ 12 ქალაქი; ჩინეთის იმპერატორის სასახლე; აღმოსავლეთ საქართველოში შილდის სამლოცველო ერთმანეთში ჩადგმული ორი წრიული ფორმის ნაგებობაა, შიგნით ოთხკუთხა ფორმის საკურთხევლით; განსაკუთრებით საინტერესოა ყვარლის რაიონში ძველი გავაზი, სადაც თითქმის წრიული ფორმის საკულტო ნაგებობის სახურავზე განთავსებულია ორი ბოლნური ჯვარი ჰორიზონტალურ მდგომარეობაში და ქმნის რვაფურცლიან ლოტოსის ყვავილს; „მანდალას“ ენერგეტიკას ქმნის აგრეთვე, სამების ტაძარი ირგვლივ 12 პატარა ეკლესიით.

„მანდალას“ გამოსახულებას განათავსებდნენ თაყვანისცემის სხვადასხვა ადგილებზე: ტაძრებში, სამსხვერპლო და სარიტუალო საგნებზე. ამზადებდნენ სხვადასხვა მასალისგან: ქვის, თიხის, ლითონის, ხისა თუ ცომისგან.

ზემოთ განხილული მასალა დასტურია იმისა, რომ ჯერ კიდევ უხსოვარი დროიდან ქურუმებისთვის ცნობილი იყო „მანდალას“ ფენომენი და მისი გამოსახვის პრინციპი დედამიწის ყველა კუთხეში ერთნაირი იყო.

სიტყვა „მანდალა“ – „მან-დალა“ ქართული სიტყვაა და პირველსაწყისი ენის ცნობიერებიდან მოდის. ამ სიტყვაში „მან“ ქართული ანბანის **13-მ-მან-40** ასო-ნიშანია და ბიბლიური კაბალას კოდით, ამ ასონიშნის შესაბამისი კოსმიური პროცესის სახელია „სიკვდილი“. ასევე, „დალა“ ქართველთა ქალღმერთ „დალი“-ს სახელია და უკავშირდება მის „ქვესკნელის სამეფოში შთასვლას“, სიკვდილს, გარდაცვალებას, გარდასხეულებას. ე.წ. „შავი ხვრელის“ – მანდალას საშუალებით ადამიანის სულიერი სხეული ტოვებს მატერიალურ სხეულს და აგრძელებს მოგზაურობას მიღმიურ სამყაროში. „მანდალა“ სწორედ ის მეტაფიზიკური დროის ბორბალი – კოსმოსური ენერგეტიკული სპირალია, რომლის გავლის დროს ხდება სულის ერთი განზომილებიდან მეორეში გასვლა. შუმერთა ქალღმერთ ინანას „ქვესკნელის სამეფოში შთასვლა“ და კოსმიურ მეუღლესთან შეერთება – შერწყმაა აღწერილი შუმერთა მითოლოგიაშიც. **მდედრის და მამრის საწყისების გაჟოფა სამყაროს განსხეულებასთან – გამატერიალიზებასთანაა დაკავშირებული. ადამის ცივილიზაციის კოსმიური პროცესის მიზანია მათი ისევ შეერთება, რის შემდეგაც კაცობრიობა გადავა ცივილიზაციის ახალ ციკლში**.

მეცნიერთა აზრით, სამყარო მთლიანობაში არის „მბრუნავი კონუსი“, რომელშიც სპირალურად მბრუნავი კოსმიური ენერგია ციურ სხეულებს გადააადგილებს „შავი ხვრელის“ მიმართულებით, სადაც ისინი შთაინთქმებიან. დღეისთვის უცნობია, თუ რა ხდება „შავ ხვრელში“ და მის იქით, როგორ იტევს „შავი ხვრელი“ ამ მოცულობის მატერიას. დღევანდელი ფიზიკის კანონები ამ მოვლენას ვერ ხსნიან. ჩემი აზრით, **„შავ ხვრელებთან“ მიმართებაში ადგილი აქვს „მანდალას“ ფენომენს, მთლიანად სამყარო არის დიდი „მანდალა“ და „შავი ხვრელი“ არის „მანდალას“ ცენტრი, რომლის მეშვეობითაც ციური სხეულები გადადიან სხვა განზომილებაში**. აქ კი ფიზიკის კანონები უძლურია. აქ მეტაფიზიკა მუშაობს. მეცნიერებს ასევე მიაჩნიათ, რომ ვაკუუმის ფენომენის შესწავლა უაზრობაა, ვინაიდან ის მხოლოდ სიცარიელეა, რასაც არ ვეთანხმები. შეგახსენებთ აღმოსავლეთის ფილოსოფოსთა შეხედულებას ამ საკითხზე: **„აბსოლუტური სიცარიელე აბსოლუტური სისავსეა“**.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულმა გამახსენა ჩემი ცხოვრების ერთი

მომენტი. დაახლოებით 20 წლის წინ, ჩემთან მოვიდა სამი ახალგაზრდა. ვსაუბრობდით სამყაროს კოსმიურობის შესახებ, ქართულ ანბანზე და სხვა. საუბრის დროს ორმა მათგანმა რაღაც იხილა ჩემს თავზე. მთხოვეს, შემეწყვიტა საუბარი და მომეყოლა, თუ რა შეგრძნება მქონდა. დავუკვირდი ჩემში მიმდინარე რაღაც უცნაურ პროცესს: ვგრძნობდი, თავზე მედგა დიდი სისწრაფით მბრუნავი ენერგეტიკული კონუსი და კონუსის წვეროდან ჩემში შემოდიოდა რაღაც ენერგია ძაბრში ჩასხმული „სითხის“ სახით, რომელიც ჩემს ტვინში იყო შემოსული ერთ წერტილში; ჩემს სხეულში შემოსვლის შემდეგ ეს ენერგეტიკული „სითხე“ შხაპის, „წყვეტილი ხაზების“ – წვეთების სახით ქმნიდა **ქვედა კონუსს** და **ჩემი სხეული ივსებოდა „სითხით“ ზემოდან ქვემოთ, როგორც ჟურჟელი** და არა ქვემოდან ზემოთ,

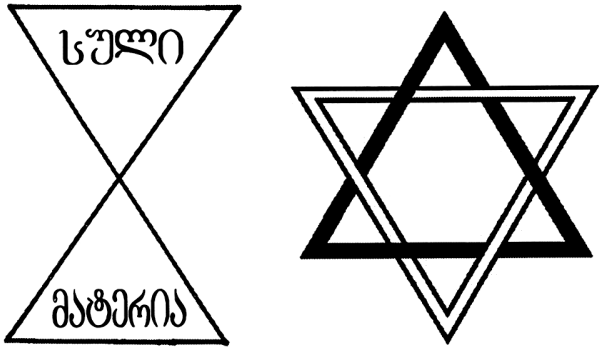

ორი ენერგეტიკული კონუსი (ე.წ. დავითის ვარსკვლავი)

როგორც ფიზიკის მიზიდულობის კანონია. შევსების სიბრტყის ზედა მოცულობა იყო შეგრძნება სავსე ჭურჭლის, ხოლო ქვედა მოცულობა იყო შეგრძნება ცარიელი ჭურჭლის. ეს შევსების პროცესი გრძელდებოდა იქამდე, ვიდრე მთელი სხეული არ შეივსო, გარდა კიდურებისა. ამ სისავსის შეგრძნება დღესაც მაქვს. ჩემს შეკითხვაზე, თუ რა იხილეს ჩემს თავზე, ახალგაზრდებმა მიპასუხეს, რომ მათ იხილეს ჩემში შემომავალი მამაკაცი გადაშლილი წიგნით. ამ შემთხვევის შემდეგ ჩემთვის ნათელი გახდა ე.წ. დავითის ვარსკვლავის კოსმიური არსი, რომელიც შედგება ურთიერთსაპირისპირო ორი კონუსისგან. მრავალი წლის შემ-

პერუ (სამხრეთ ამერიკა)

დეგ, სწორედ ახლა, „მანდალას“ ფენომენთან შეხების საიდუმლომ ყველაფერი ნათელი გახადა.

„მანდალას“ ფენომენთან მესამედაც მქონდა შეხება, როდესაც 2004 წელს, სამების ტაძრის კურთხევამდე ორი კვირით ადრე, ვიხილე: აღსავლის კარის თავზე, ჭერზე განთავსებული თაღის ცენტრიდან, შემოიჭრა საოცარი სინათლის სხივი, რომელმაც შექმნა წყვეტილი და მთლიანი ენერგეტიკული ხაზების – სხივების კონუსი; იგი მთელ ტაძარში იფრქვეოდა.

ჩემი აზრით, იგივე პროცესს აქვს ადგილი ე.წ. „შავ ხვრელში“. **„მანდალა“ – „შავი ხვრელი“ არის კოსმოსური მეტაფიზიკური მოწყობილობა – „სარკმელი“, რომლის საშუალებითაც ხდება გასვლა სამყაროს სხვა განზომილებებში, თვალისთვის უხილავ პარალელურ სამყაროებში.**

შეგახსენებთ ბიბლიიდან „შესაქმის“ პირველ დღეს: „სული ხვთისა იძვროდა წყლებს ზემოთ“. „შესაქმის“ მეორე დღეს თქვა ღმერთ-

მა: „იყოს წყალთა შორის მყარი და გაჰყაროს წყლები“. „ ... **და გაჰყარა ერთმანეთისგან წყალი, რომელიც არის მყარს ქვემოთ და წყალი, რომელიც არის მყარს ზემოთ**“.

ამ საკითხით ბიბლია მიგვანიშნებს პირველ ადამიანთა წარმოდგენას იმის შესახებ, რომ არსებობს მიწიერი და მეტაფიზიკური, ანუ „მიღმა სამყაროს“ წყალი; ვინაიდან მიღმა სამყარო ამ სამყაროსთან მიმართებაში ორმაგი სარკის პრინციპითაა გადაბრუნებული, მაშინ აღარ გაგვიკვირდება, რომ ჩემი სხეული, როგორც ჭურჭელი, ივსებოდა „ზეციური წყლით“ ზემოდან ქვემოთ. თუ დავუკვირდებით მოვლენას, თუ როგორ ჩადის ძაბრში ან ნიჟარაში მასში დაგროვილი წყალი რაიმე მექანიკური ზემოქმედების გარეშე, აღმოვაჩენთ, რომ წყალი ძაბრის ან ნიჟარის ხვრელში გავლის დროს აუცილებლად ქმნის საათის ისრის მიმართულების სპირალურ მოძრაობას, რაც იგივე „შავი ხვრელის“ თვისების ნაწილობრივი გამოვლინებაა, მაგრამ ამჯერად წარმოქმნილი „შავი ხვრელი“ **მოკლებულია დროის ენერგიის ზემოქმედებას**, რაც არის ძირითადი ფაქტორი „მანდალაში“ – შავ ხვრელში მიმდინარე კოსმიური პროცესისა, რომელიც განაპირობებს ერთი სახის მატერიის გარდაქმნას სხვა დროსა და სივრცეში.

წყალი სამყაროს პირველი ელემენტია, ამას მიგვანიშნებს მენდელეევის ქიმიურ ელემენტთა პერიოდული სისტემა, სადაც პირველი ელემენტი წყალბადია. ამას მიგვანიშნებს მითოლოგიაც, რომ ყველაფრის პირველსაწყისი წყალია. **ყველაფერი სამყაროში წყლისგანაა წარმოქმნილი**. **ქართველთა პირველი შემოქმედი ხვთისშვილი – ბუქნა ბაადური „წყლის ბერი“-ს სახელითაა მოხსენიებული**. შუმერშიც „სინ“ – ქრისტე წყლის სტიქიის გაცხადებაა (შუმერის ქვის ბეჭედი. ძვ.წ. 3400წ. ლონდონი, ბრიტანეთის მუზეუმი). ქართული ანბანის კოდით, ქრისტე „დრია“ – „ხან“ ასო-ნიშნის შესაბამისი ენერგიაა (ნახეთ აქვე: „მეტაფიზიკური „დრო“ და „განზომილება“). წყალია ძირითადი ინფორმაციის მატარებელი. **სამყაროში ყველაფერი „წყლისგან და წყლით“ შეიქმნა**. ადამიანის ორგანიზმი თითქმის 80% წყალია. „შეიცანი თავი შენი და შეიცნობ სამყაროს“, რაც ნიშნავს იმას, რომ ყოველი მიკრო თუ მაკრო სამყაროს შეცნობა წყლის მეტაფიზიკური შემეცნებით უნდა

დავიწყოთ. აქ მოყვანილი საკითხები დაეხმარება მეცნიერებს სამყაროს კვლევისა და შემეცნების საკითხში.

თუ განვიხილავთ **ქარბორბალას** ზემოდან – კოსმოსიდან, იგი ქმნის საათის ისრის საწინააღმდეგოდ მბრუნავ კონუსურ სპირალს. თუ მას შევხედავთ დედამიწიდან, ის საათის ისრის მიმართულების სპირალს ქმნის. ერთიანობაში ის ქმნის ე.წ. შავი ხვრელის სპირალს, ამიტომაა, რომ მისი მიწაზე დაშვებული ენერგეტიკული წვერო ისრუტავს და ცაში ააქვს ყველაფერი, რასაც კი შეეხება. ქარბორბალას მიერ ჰაერში ატაცებული ნივთების, მიწის თუ წყლის მასა, განაპირობებს მისი უხილავი მბრუნავი ენერგიის ხილულობას – ნათელგამოვლენას. უხილავი კოსმოსური შავი ხვრელი ფიზიკურად ხილული ქარბორბალას მსგავსადაა მოწყობილი. „მანდალა“-სგან განსხვავებით, **ქარბორბალაში „დრო“-ის ენერგია არ მოქმედებს, რომელშიც მთავარ გარდასახვას – გარდაქმნას „დროის“ ფენომენი იწვევს**.

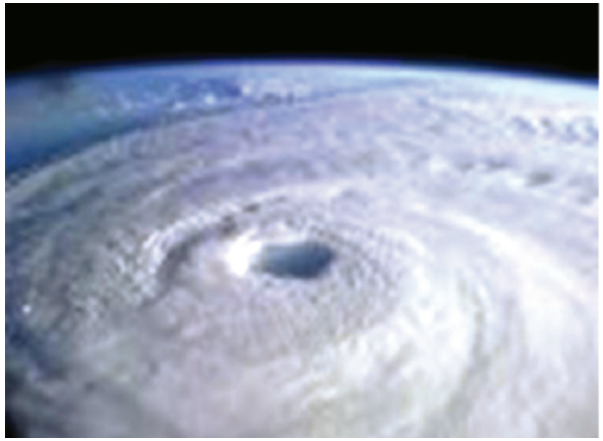

ქარბორბალა

განსაკუთრებით საინტერესოა სამხრეთ ამერიკაში პერუს გიგანტური საათის ისრის მიმართულების სპირალი, რომელიც საგულდაგულოდ პირდაპირ მიწაზეა მოწყობილი და თანდათან გადაადგილდება მიწის სიღრმისკენ, რაც მოწმობს, რომ „მანდალას“ ფენომენის კოსმიური არსი სამხრეთ ამერიკის ხალხთა უშორესი წინაპრებისთვის უცხო არ

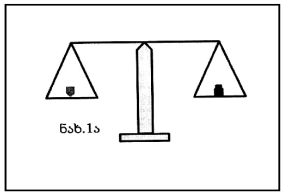

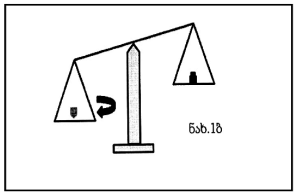

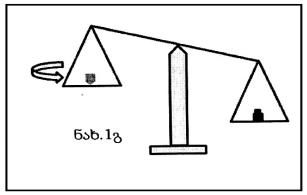

იყო. საინტერესოა როგორ არის მოწყობილი ამ სპირალის ცენტრი და რა არის მის ქვემოთ განთავსებული.

მაიას სახელმწიფო იზრდებოდა არა ცენტრიდან პერიფერიისკენ, არამედ პირიქით – პერიფერიიდან ცენტრისკენ. აქ მოიაზრება ის, რომ მაიას ხალხი სახელმწიფოს „მანდალაში“ არსებული დროის ბორბალის პრინციპზე აგებდა – გარედან ცენტრისკენ. ჩვენი სამყაროც ხომ გალაქტიკათა მოძრაობის ერთიანი დიდი კონუსური სპირალია, რომელშიც არსებული გალაქტიკები ცენტრისკენ გადაადგილდებიან, ხოლო ცენტრთან მიახლოებისას ხვდებიან შავ ხვრელში და გადადიან, ანუ გარდასხეულდებიან სხვა განზომილებაში – სხვა დროსა და სივრცეში და უბრუნდებიან მეგა სამყაროს. მაშასადამე, „შავი ხვრელის“ სპირალური ენერგეტიკული პრინციპი არც მექსიკის უძველესი მოსახლეობისთვის იყო უცხო.

შავი ხვრელის ენერგეტიკულ გამოვლინებას ხშირად ვხვდებით პრაქტიკაში. მეცნიერებმა შემდეგი ცდა ჩაატარეს: ნახ. 1ა-ზე გამოსახულია სასწორი, რომლის ერთ მხარეს ბზრიალაა მოთავსებული, მეორე მხარეს მისი წონა გაწონასწორებულია; თუ ბზრიალას დავატრიალებთ მარჯვენა მხარეს – საათის ისრის მიმართულებით ნახ.1ბ, ბზრიალა „დამძიმდება“ და სასწორის თეფში ქვემოთ – დედამიწისკენ გადაადგილდება; ხოლო თუ ბზრიალას დავატრიალებთ მარცხენა მხარეს – საათის ისრის საწინააღმდეგოდ ნახ.1გ, ბზრიალა „შემსუბუქდება“ და სასწორის თეფში მაღლა აიწევს. კიდევ ერთ მაგალითს მოვიყვან: ძაბრში, რომელსაც ქვედა გასასვლელი დახშული აქვს, ჩავასხათ სითხე; თუ ძაბრის ქვედა გასასვლელს გავანთავისუფლებთ, წყალი ბუნებრივად დაიწყებს საათის ისრის მიმართულებით სპირალურ მოძრაობას და ქვემოთ, გასასვლელისკენ გადაადგილდება.

ზემოთ მოყვანილი პრაქტიკული მაგალითებიდან აშკარაა, რომ საათის ისრის მიმართულებით ენერგეტიკული სპირალური მოძრაობა იწვევს ცენტრისკენული ძალების წარმოქმნას, რაც ობიექტს გადააადგილებს სპირალის ცენტრისკენ და ცდილობს სპირალის მეორე მხარეს **გასვლას. ხოლო საათის ისრის საწინააღმდეგოდ მოძრავი სპირალური ენერგია კი პირიქით – ცენტრიდანულ ძალებს წარმოქმნის და იწვევს სპირალის ცენტრიდან გარეთ გამოსვლას. მაშასადამე, ბუნებრივად თუ ხელოვნურად შექმნილი საათის ისრის მიმართულებით მოძრავი ენერგეტიკული სპირალი აუცილებლად ქმნის ცენტრისკენულ ძალებს, ხოლო საათის ისრის საწინააღმდეგოდ მბრუნავი – ცენტრიდანულ ძალებს.** შესაძლებელია ენერგეტიკული სპირალების მექანიკურად შექმნა, რომელთაც სხეულზე მხოლოდ მექანიკური ზემოქმედება აქვთ. აქ მუშაობს მიზიდულობის და განზიდვის ძალები **და არა „დრო“**. ბუნებრივად, დროის ენერგიით შექმნილი სპირალებია ე.წ. „შავი ხვრელები“, რომლებიც ემსახურება „ობიექტის“ ერთი დრო და სივრციდან მეორე დროსა და სივრცეში გადასვლას – გარდასახვას. „შავი ხვრელის“, ანუ „დროის ბორბალის“ ხელოვნურად შექმნა მომავალში შესაძლებელი გახდება, მაგრამ მხოლოდ მას შემდეგ, **როცა ადამიანი შეიმეცნებს დროის ფენომენს, მის ნამდვილ მეტაფიზიკურ არსს**.

დღეს მეცნიერთა მიერ არ არის შესწავლილი, თუ როგორ მოდის ამქვეყნად ადამიანი, რა გზით და როგორ შემოდის მასში დაბადების მომენტში სული – სასიცოცხლო ენერგია. სიკვდილის მომენტში სული „მიფრინავს“ რაღაც გვირაბში, რომლის ბოლოშიც მას ხვდება მანათობელი სფერო – სინათლე და ეკითხება: „რა გააკეთე?“; შემდეგ „ეკრანზე“ მიდის მიცვალებულის ცხოვრების მთელი გზა და ა.შ. ეს გადასვლები ერთი განზომილებიდან მეორეში, ანუ პარალელურ სამყაროში, სწორედაც „შავი ხვრელების“ – „მანდალას“ მეშვეობით ხდება.

მეცნიერთა მოსაზრება, რომ „შავი ხვრელი“ უსაზღვრო სიმკვრივის ობიექტია და მისი მასა მზის სამ მასაზე უფრო დიდია, არასწორად მიმაჩნია.

„შავი ხვრელების“ მიერ „ჩაყლაპული“ ობიექტი მეორე მხარეს სხვა დროისა და სივრცის ენერგიად გარდაისახება და გაიბნევა სამ-

ყაროში უხილავი ენერგეტიკული სხივების სახით. ჩემი გამოკვლევით, არსებობს „თეთრი ხვრელები“, რომელთაც შეიძლება ვუწოდოთ „შავი ხვრელის“ მეორე მხარე, როგორც მედლის ორი მხარე: ერთი, რომელიც ციურ სხეულებს „ყლაპავს“; ხოლო მეორე, საიდანაც იგივე ციური სხეული სამყაროს უბრუნდება გარდასახული ენერგიის სახით. ამის მაგალითია კოსმოსში არსებული „კვაზარები“, რომლებიც არიან შავი ხვრელის სპირალის მეორე მხარე, საიდანაც ე.წ. კონუსური ფორმით გამოიტყორცნება იქეთა სამყაროს „მატერია“ გარდასხეულებული სხვა დროსა და სივრცეში.

შევიმეცნოთ „დრო“, როგორც განზომილებათა წინა ეტაპი და არა როგორც მეოთხე განზომილება. ეს შესაძლებელია მხოლოდ მეტაფიზიკის კანონებით. სწორედ ეს არის სხვა განზომილების – პარალელური სამყაროს შეცნობის გზა. „დრო“ გაცხადებულია „ინფორმაციაში“ და „ინფორმაცია“ გაცხადებულია „დროში“. ე.ი. „დრო“ და „პირველადი ინფორმაცია“, ანუ გენეტიკური კოდი, ერთი და იგივეა.

ჩვენი ზეციური კოსმოსური სამყარო საათის ისრის მიმართულებით მბრუნავი დიდი კონუსური სპირალია, დროის ბორბალია, „მანდალაა“, რომლის ცენტრი არის ე.წ. „შავი ხვრელი“ – პარალელურ სამყაროში გასასვლელი სარკმელი; მასში მოხვედრილი ციური სხეულები გადიან ე.წ. „შავ ხვრელში“, გარდაისახებიან – გარდაიქმნებიან და ისევ „მეგა“ სამყაროს უბრუნდებიან.

ადამიანი თავის თავს აღიქვამდა როგორც სამყაროს სამყაროში, თავს თვლიდა სამყაროს წევრად და ცხოვრობდა მისი კანონებით. დედამიწაც სამყაროს ნაწილია. შავი ხვრელები აქ, დედამიწაზეც არსებობს.

მეტად საინტერესოა მთაში ჩაწერილი ქართველთა უძველესი ლოცვა, რომელიც მთელი სიღრმით წარმოაჩენს ჩვენი ერის უდიდეს მეტაფიზიკურ აზროვნებას სამყაროს შესახებ. მეცნიერებს ათასწლეულები არ ეყოფათ, შეიმეცნონ და აღიქვან სამყარო იმ სიღრმით, რომელიც ქართველთა წინაპრებისთვის უშორეს წარსულში კარგად იყო ცნობილი: **„დიდო დედაო, ცაო მშვენიერო, მომლოცველო ყოველივესი, შამქნელო და დამბადებელო, სასრულო, სამყაროში ჩაუტეველო, უმცირესში ჩატეულო... უწონო, უმანძილო, ცარიელავ და სავსევ, უჟამო, უძრავო წყვდიადო ცაო, სივრცეში, დროში ნათელგამოვლენილო... ერთო და ერთთა ერთობაო... მომეც უფლება უფლებათა, დავრჩე მართალი ჩემსავ უფალთან, და სამართლიანი სხვათა მიმართ, რათა დავიცვა ცის სიწმინდე...“**

დღეს მსოფლიოს სამეცნიერო საზოგადოების დიდ ინტერესს იწვევს ასევე კოსმოსის **„ბნელი“** ანუ **„შავი“** მატერიის საკითხი, რაც დედამიწის პირველი ადამიანებისთვის ცნობილი იყო და სრულადაა წარმოდგენილი მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიურ სიმბოლიკაში (ნახეთ აქვე: „ადამიანის მეორე „მე“ ანუ კოსმიური ჩრდილი“).

ზემოთ განხილული მასალა კიდევ ერთი მტკიცებულებაა იმისა, რომ დედამიწის პირველმა ადამიანებმა დაგვიტოვეს სიმბოლიკის ენაზე „დაწერილი“ უდიდესი კოსმოგონიური ცოდნა სამყაროს შესახებ. იმისთვის, რომ შევიმეცნოთ სამყარო, რასაც ემსახურება მეცნიერების თითქმის ყველა მიმართულება, აუცილებელია შევისწავლოთ „სიმბოლიკის ენა“, რათა შევიმეცნოთ წინაპართა დანატოვარი ცოდნა სამყაროს შესახებ, გავითავისოთ და მეცნიერების ახალი აღმოჩენებით დავამტკიცოთ მათი ჭეშმარიტება. ბოლო ჟამის ადამიანები უნდა დაუბრუნდნენ ცივილიზაციის პირველსაწყის ცოდნას, რომელიც შექმნის სათანადო ენერგეტიკულ გარემო პირობებს და ხელს შეუწყობს ადამიანების გადასვლას ცივილიზაციის ახალ ციკლში.

ყოველ მიკრო თუ მაკრო სამყაროს აქვს ერთმანეთისგან განსხვავებული შავი ხვრელი – დროის ბორბალი; იგი ინდივიდუალურია და განუმეორებელი.

„მანდალას“ ფენომენი იგივე კოსმოსის „შავი ხვრელია“, ორივე „დროის ბორბალია“. ჩვენ „შავი ხვრელები“ უნდა შევიმეცნოთ არა კოსმოსში, არამედ აქ, დედამიწაზე. ეს უფრო ადვილი და ხელმისაწვდომია.

განზომილებათა რიცხვი სამყაროში უსასრულოა, ამიტომ უსასრულოა მისი შემეცნების გზებიც. ასევე ბოლომდე შეუცნობადია „მანდალას“ – „შავი ხვრელის“ ფენომენი.

BLACK HOLE – WINDOW FOR GOING OUT TO THE PARALLEL WORLD

Nazi Khaniashvili

The topic of cosmic black holes is actual in today's world science. The opinion of scientists that "cosmic spaceship" that approaches the "black hole" will slow down the speed and get stunned in the space, in reality, it is absorbed in the "black hole" and starts travelling in the other world, where there is no space and exists only time, coinsides with the thinking about "mandala" common to all mankind.

The world's public opinion characterizes the "mandala" phenomenon in the following way: in the ancient Indian language it means "sun", "circle", "wheel", "ring", "heavenly gate", "wheel of time", which goes round and twirls like spiral from left to right, from periphery to center, where the source of cosmic life – statement of all the four origins of the world- is dispositioned.

I have been engaged in "metaphysics" for almost 25 years. During this period, I three times found myself in the action of the "black hole". Therefore, I permit myself to share my opinion in this regard.

Round shape prayer houses, cities, states of pagan period had the form of "mandala" that created the energy of "black hole".

The energy of "mandala" – "black hole" is included in the ritual necklace disks of priestess. The example of it is the Festos disc necklace disks of Borjomi Gourge priestesses, calendar of Mtskheta Svetitskhoveli "zodiac". The names of cosmic goddesses is written on them by the secret alphabet that create its continuous cosmic process in time. The alphabet along with its corresponding numbers represents the information received from esoteric visions and reflects the world's genetic code, which is reflected only in the Georgian alphabet from the ones available today. Presicely this creates the "time wheel", "wheel of being". According to my researches, first was "time" – "time wheel", which creates three-dimensional world.

"Mandala" – "black hole"» is a cosmic arrangement – "window", by means of which the entry and withdrawal from other dimensions of the universe, parallel worlds not seen by eyes, occurs.

The entire world is a big "mandala" – "black hole", where the laws of physics are powerless. Here, the metaphysics works.

Today, the scientists have not yet studied how the human comes to the world, in which way the soul – the vital energy – enters it in the moment of birth. In the moment of death, the soul "flies" in a certain tunnel, at the end of which it is met by the luminous sphere – light – and asks 'what have you done?'; then, the whole life of the dead person is displayed 'on the screen' and so on. These transitions from one dimension to the other, i.e. parallel world, occurs precisely by means of "black holes" – "mandala".

I think that the scientists' opinion that the "black hole" is the object of infinite density and that its mass is three times as much as the mas of the Sun, is incorrect.

The object "swallowed" by "black holes", is re-embodied in the energy in another side and dispersed in space in the form of invisible rays. According to my research, there are "white holes", which can be called another side of the "black hole", as the two sides of medal: the one which swallows the celestial bodies; and the second, from which the same celestial body returns to the world in the form of re-embodied energy.

In order to perceive "time, as the previous stage of dimensions, and not as a fourth dimension", it is necessary to perceive the two-dimensional world. It is possible only by laws of metaphysics. Precisely this is the way of perceiving other dimension – the parallel world. "Time" is stated in "information" and "information" is stated in "time", i.e. "time" and "initial information", i.e. the "genetic code" are the same.

The "phenomenon" of mandala is the same as the cosmic "black hole", both are "the wheels of time". We have to perceive the "black holes" not in the cosmos , but here on Earth. It is easier and accessible.

In our world, the number of dimensions are endless. Therefore, also the ways of its perception are endless. Also, the phenomenon of "mandala" – "black hole" – has not yet been perceived completely.

ЧЕРНАЯ ДЫРА – ОКНО В ПАРАЛЛЕЛЬНЫЙ МИР

Нази Ханиашвили

Тема космических черных дыр является актуальным в сегодняшней мировой науке. Мнение ученых, что «космический корабль», который приблизится к «черной дыре» замедляет скорость и остолбенеет в пространстве, на самом деле поглощается в «черной дыре» и начинает путешествовать в другом мире, где нет пространства и существует только время, совпадает с общечеловеческим мышлением о «мандале».

Мировое общественное мнение следующим образом характеризует феномен «мандалы»: на древнеиндийском языке оно означает «солнце», «круг», «колесо», «кольцо», «небесные врата», «колесо времени», которое крутится – спирально закручивается слева направо, от периферии к центру, где расположен источник космической жизни – выявление всех четырех начал мира.

Почти 25 лет я работаю в «метафизике». В течение этого периода я трижды оказалась в действии «черной дыры» – «мандалы», поэтому даю себе право поделиться с вами моим соображением по этому поводу.

Молитвенные дома круглой формы, города, государства языческого периода имели форму «мандалы», которая создавала энергетику «черной дыры».

Энергетику «мандалы» – «черной дыры» содержат носимые на шее ритуальные диски жриц. Пример этому диск Фестоса и носимые на шее диски жриц Боржомского ущелья и «зодиакальный» календарь Мцхетинского Светицховели. На них секретным алфавитом написаны имена богов, которые обеспечивают его непрерывный космический процесс во времени. Алфавит, с его соответствующими цифрами, является информацией полученной эзотерическими видениями и отображает генетический код вселенной, что отображается только в грузинском алфавите из всех существующих в мире алфавитов. Именно это создает «колесо времени», «колесо бытия». По моим исследованиям, сначала было «время» – «колесо времени», который создает трехмерный мир.

«Мандала» – «черная дыра» – представляет собой космическое устройство – «окно», с помощью которого происходит выход в другие измерения вселенной, в невидимые для глаз паралельные миры.

Полностью вселенная – это большая «мандала» – «черная дыра», где законы физики бессильны. Здесь работает метафизика.

Сегодня учеными не изучено как приходит человек в этот мир, каким образом входит в него душа – жизненная энергия в момент рождения. В момент смерти душа «летит» в каком-то тунеле, в конце которого ее встречает светящая сфера – свет и спрашивает «что ты сделал»; затем «на экране» проходит весь жизненный путь умершего и т.д. Эти переходы из одного измерения в другое т.е. в параллельный мир, происходит именно с помощью «черных дыр» – «мандалы».

Мнение ученых, что «черная дыра» – это объект безграничной плотности и ее масса больше трёх масс солнца, считаю неправильным.

Объект, «проглоченный» «черными дырами», перевоплощается в энергию на другой стороне и рассеивается в пространстве в виде невидимых лучей. По моему исследованию, существуют «белые дыры», которых можно называть второй стороной «черной дыры», как две стороны медали: один, который проглатывает небесные тела; а второй, откуда то же самое небесное тело возвращается в мир в виде перевоплощенной энергии.

Для того, чтобы познать «время, как предыдущий этап измерений, а не как четвертое измерение», необходимо познать двухмерный мир. Это возможно только законами метафизики. Именно это и является путем познания другого измерения – параллельного мира. «Время» заявлено «в информации», а информация заявлена «во времени», т.е. «время» и «первичная информация», т.е. генетический код – одно и то же.

«Феномен» мандалы – это то же, что и космическая «черная дыра», обе являются «колесом времени». Мы должны познать «черные дыры» не в космосе, а здесь, на земле, это легче и доступно.

В нашем мире число измерений бесконечно. Поэтому, бесконечны и пути его познания. Также не до конца познан феномен «мандалы» – «черной дыры».

ადამიანის მეორე „მე“ ანუ კოსმიური ჩრდილი

დედამიწის პირველ ადამიანებს გახსნილი ჰქონდათ ე.წ. მესამე ანუ გონითი „თვალი“, მოგზაურობდნენ და ცხოვრობდნენ სხვადასხვა მეტაფიზიკურ განზომილებებში, უჯრედის დნმ-ის დონეზე იცოდნენ თუ როგორ იყო სამყარო მოწყობილი. დიდი იყო მათი ფიზიკური და სულიერი შესაძლებლობები. მათთვის ცნობილი იყო ფიზიკური სხეულის მეორე „მე“ ანუ კოსმიური „ჩრდილი“, დღემდეა მოტანილი ეს ცოდნა და მითოლოგიაში „ბა“, „კა“, „ახ“ და „კოსმიური ტყუპი“-ს სახითაა წარმოჩენილი.

დღეს საზოგადოებისთვის ცნობილია მზის ან სხვა რაიმე გამოსხივების შედეგად წარმოქმნილი ამა თუ იმ ფიზიკური სხეულის ჩრდილი. მაგრამ საზოგადოებამ არ იცის, რომ „მითოლოგიაში განიხილება „ჩრდილი“, რომელიც ადამიანთა თანაცხოვრების აქტიური მონაწილეა, ზოგჯერ საბედისწეროც. არაერთ უძველეს ცივილიზაციაში ჩრდილი ანუ ანარეკლი ადამიანის სულის განსხეულებად, მის მეორე „მე“-დ მიიჩნეოდა. ცნობილია, რომ ჩრდილი არ გააჩნიათ არც უკვდავებს, არც მკვდრეთით აღმდგართ, არც სატანას. კანონიკა კრძალავს ჩრდილის გამოსახვას ხატწერაში. ადამიანის კოსმიური ჩრდილი ანუ მეორე „მე“, მისი თანმდევი აჩრდიალია, რომელიც არანაკლებ კრძალვას მოითხოვს. ავსტრიელ აბორიგენებთან საკმარისი იყო კაცს შემთხვევით ფეხი დაედგა სიდედრის ჩრდილზე, რომ ქორწინება ბათილად ჩაითვლებოდა. შამანს შეეძლო ჩრდილის განგმირვით დაეძაბუნებინა ადამიანი“ (ზ. აბზიანიძე, „სიმბოლოთა ილუსტრირებული ენციკლოპედია“, 2007 წ. II ტომი, – „ჩრდილი“, გვ. 116).

საქართველოს მთის ხალხთა ეთნოგრაფიული მასალა მოგვითხრობს, რომ როცა ქართველებს ვინმეს მოკვლა უნდოდათ, მას ჩრდილს უკლავდნენ. თუ როგორ ახერხებდნენ ამას, ან რას ნიშნავდა ყოველივე ეს, ამ ინფორმაციას ჩვენამდე არ მოუღწევია. თუმცა ჟურნალისტი კობა არაბული ერთ-ერთ თავის სტატიაში აღნიშნავს „რჯულის კაცნი (და ერთი ქალი) სიკვდილით დასჯას ცვლიან განსასჯელის „ჩრდილის მოკვლით!!!“ დაჰკრავდნენ ისარს მზეზე დაყუდებული კაცის ჩრდილს – „მკვდარი ხარო!“ – ეტყოდნენ და გაუშვებდნენ! ეს დასჯის უცნაურად მკაცრი, მორალური კატეგორია ფხოვის თემის ანდრეზული სამართლის ნაწილია, როდესაც განსასჯელი ერთდროულად ცოცხალიც რჩება და მკვდარიც“. ვფიქრობ ასეთი წესით „ჩრდილის“ მოკვლა ფხოველთა გვიანი ცნობიერების შედეგია და „ჩრდილის“ მოკვლის რიტუალის უძველესი ცნობიერება უკვე დაკარგულია, ვინაიდან მზის სინათლით გამოწვეული ადამიანის ჩრდილი არ არის ადამიანის მეორე „მე“ ანუ კოსმიური „ჩრდილი“. მაგრამ ის, რომ ფხოვში განსასჯელის სიკვდილით დასჯას ცვლიდნენ რჯულის კაცნი და ერთი ქალი, ეს თავისთავად საინტერესო და მეტაფიზიკური თემაა. ჩემი აზრით, მართალია ადამიანს ფიზიკურად არ კლავდნენ, მაგრამ მათი რწმენით ამ ადამიანს სიკვდილის შემდეგ იქეთა სამყაროში აღარ შეეძლო შემდგომი სიცოცხლე, ვინაიდან მას საამისო სხეული აღარ გააჩნდა. თვლიდნენ, რომ ეს იყო ადამიანის სამუდამო სიკვდილი. ხოლო თუ ადამიანს ფიზიკურად მოკლავდნენ, მაშინ მისი მეორე „მე“ – კოსმიური „ჩრდილი“ ანუ მარადიული სასიცოცხლო სხეული გააგრძელებდა იმ ქვეყნად არსებობას.

ჩემი პარაფსიქოლოგიური მოღვაწეობის პერიოდში არაერთხელ შევხვდი კოსმიური ჩრდილის საკითხს.

ნოოსფეროს აკადემიაში, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ქ-ნი ირინა კალანდაძე, მოიწვიეს ვიღაც ფსიქოლოგი, რომელმაც დამსწრე საზოგადოებას ჩაუტარა ერთგვარი ფსიქოლოგიური სეანსი – ყველას დაახუჭვინა თვალები და რაღაც ბრძანებებს აძლევდა. მე არ ჩავერთე ამ შოუში და თვალები არ დავხუჭე. ბოლოს ყველას გაახელინა თვალები და სთხოვა მოეყოლათ თუ ვინ რა ნახა. ყველამ ერთმანეთს გადახედა პირველი ვინ დაიწყებდა მოყოლას. უცებ ერთმანეთისგან საკმაოდ შორსმჯდომმა ორმა პიროვნებამ გაოცებულმა ჩემკენ გამოიშვირა ხელი – პირველმა ამ ქალბატონმა თქვას რა ნახაო და განაცხადეს, რომ ამ წუთებში ჩემს უკან ვიღაც დგას და მას ჩრდილის სახით ხედავდნენ.

ამ დროისათვის ეს საკითხი ჩემთვის უკვე ცნობილი იყო და ამ ქალბატონების მიერ გამოთქმული აზრი ჩემს მიმართ არ გამკვირვებია. ისინი ხედავდნენ ჩემს კოსმიურ ჩრდილს, ჩემს მეორე „მე“-ს. რამდენიმეჯერ ჩემი კოსმიური ჩრდილი ფოტოსურათებზე დაფიქსირდა. ბოლო

პერიოდში თანამედროვე ფოტოაპარატები აფიქსირებენ ადამიანების და სხვადასხვა საგნების კოსმიურ ჩრდილს. სხვადასხვა დროს სხვადასხვა ადამიანების მიერ გადაღებულ ფოტოსურათებზე ადამიანებისა და საგნების კოსმიური ჩრდილებია დაფიქსირებული. მათი გაანალიზებით შევნიშნე, რომ კოსმიური ჩრდილი ძირითადად ადამიანების მარცხენა მხარეს ფიქსირდება, მიუხედავად იმისა, რომ სათავსოების ფანჯრები ანუ დღის სინათლე ხშირ შემთხვევაში განთასებულია ადამიანთა კოსმიური ჩრდილის მხარეს, რაც ეწინააღმდეგება ბუნებაში არსებულ ფიზიკის კანონს. ე.ი. კოსმიურ ჩრდილზე, რომელიც ხშირ შემთხვევაში თვალისთვის უხილავია და ფოტოსურათზე ფიქსირდება, არავითარ გავლენას არ ახდენს ბუნებრივი და ხელოვნური განათება. შესაძლებელია ადამიანის ჩრდილი ფოტოს გადაღების მომენტში დედამიწის ჩრდილოეთის მხარეს ფიქსირდება, თუმცა მალე ჩრდილო და სამხრეთ პოლუსების მდებარეობა შეიცვლება. მაშასადამე, **ადამიანის კოსმიური ჩრდილი მეტაფიზიკური მოვლენაა. კოსმიური მეორე „მე“, რომელიც არის ძირითადი სასიცოცხლო შეგრძნებადი სხეული, ფიზიკურ სხეულზე უფრო დიდია და ახლა ფოტოსურათებზე ფიქსირდება ჩრდილის სახით**.

რაც შეეხება იმას, რომ ადამიანის კოსმიური ჩრდილი ძირითადად მარცხენა მხარეს ფიქსირდება, შეიძლება ეს უკავშირდება იმას, რომ ადამიანის მარცხენა მხარე მდედრია, ხოლო მარჯვენა – მამრი. ასევე ადამიანის კოსმიური „ჩრდილი“ მისი ერთგვარი სულიერი სხეულია – „იან“-ია ანუ მამრია, ხოლო ფიზიკური სხეული – „ინ“-ია ანუ მდედრია.

თუმცა არის ცალკეული შემთხვევები, როცა კოსმიური ჩრდილი მარჯვენა მხარეს ფიქსირდება ან საერთოდ არ ფიქსირდება. შეიძლება ეს დამოკიდებულია ადამიანის ფსიქოლოგიურ განწყობაზე ან ჯერ კიდევ უცნობ გარემოებებზე; **საინტერესოა რა მეტაფიზიკური მატერიისგანაა შედგენილი კოსმიური ჩრდილი, სხვაგვარად ჩრდილის სახით ვერ დაფიქსირდებოდა**. ამის დასადგენად სპეციალური სამეცნიერო კვლევებია ჩასატარებელი.

აქ წარმოდგენილი ჩემი ფოტოებიდან მარცხენა სურათი გადაღებულია ტექნიკურ უნივერსიტეტში 2005 წ. ჩატარებულ მეცნიერების და რელიგიის პირველ საერთაშორისო კონფერენციაზე ჟურნალ „ფენომენის“ რედაქტორის ბ-ნ გიგლა გობეჩიას მიერ, სადაც აშკარად ჩანს ჩემს გვერდით მარცხენა მხარეს მთელ სიმაღლეზე დაფიქსირებული კოსმიური ჩრდილი. ამავე მხარესაა განთავსებული დარბაზის ფანჯრები, საიდანაც ფოტოს გადაღების მომენტში დღის შუქი უხვად შემოდიოდა ანუ სურათზე დაფიქსირებული ჩრდილი რაიმე სინათლის დასხივებით გამოწყვეული ჩრდილი ვერ იქნება. ამ დღეს ბ-მა გიგლამ ფოტოები გადაუღო თითქმის ყველა მომხსენებელს. მე ვნახე ეს ფოტოები და, როგორც მახსოვს, კოსმიური ჩრდილი ყველა ფოტოზეა დაფიქსირებული.

მარჯვენა ფოტოსურათი გადაღებულია ჩვენს ოჯახში დღის საათებში სრულიად შემთხვევით ჩემი სიძის მიერ. ოთახის ფანჯრები ამ შემთხვევაშიც განთავსებულია ჩემგან მარცხენა მხარეს, საითაც დაფიქსირებულია კოსმიური ჩრდილი.

ორივე ფოტოსურათი გადაღებულია თანამედროვე ფოტოაპარატებით სხვადასხვა დროს და სხვადასხვა ადამიანების მიერ. მე ხელთ მაქვს სხვა ადამიანთა ფოტოები, სადაც მათი კოსმიური ჩრდილებია

დაფიქსირებული, აქვე აშკარად ჩანს სხვადასხვა საგნების კოსმიური ჩრდილები.

უძველეს რწმენა–წარმოდგენებში ადამიანები განსაკუთრებულ თაყვანისცემას გამოხატავდნენ როგორც მიწიერი, ისე კოსმიური **ჩრდილოეთის** მიმართ. რას უკავშირდება ეს?!

ამის შესახებ ცოდნა დაგვიტოვეს ჯერ კიდევ პირველმა ადამიანებმა. ისინი ერთდროულად ხედავდნენ და აღიქვამდნენ იქეთა და აქეთა სამყაროს. დიდი იყო მათი სიბრძნე. მათი აზრით, **იქეთა სამყარო აქეთა სამყაროსთან მიმართებაში ორმაგად გადაბრუნებული სარკის პრინციპითაა მოწყობილი.** ეს ცოდნა ასახეს ბიბლიური კაბალას ცოდნაში, რომელიც მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება და უჯრედის გენეტიკური კოდის დონეზე წარმოაჩენს სამყაროს მოწყობის მოდელს. მათ იცოდნენ, რომ უჯრედში გენეტიკური კოდის არა ორი, არამედ სამი სპირალია, რაც თანამედროვე მეცნიერებს ჯერ კიდევ არ აღმოუჩენიათ (ნახეთ წიგნი: ნ. ხ. – „ქართული გენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან“, 2012 წ. – „გენეტიკური კოდის სამი სპირალი“, გვ. 355).

ნებისმიერი მიკრო და მაკრო სამყარო ჯვრის პრნციპითაა განსხეულებული. ამას უკავშირდება ის, რომ დედამიწაზე ზემოთ ჩრდილოეთია, ქვემოთ – სამხრეთი, მარჯვნივ – აღმოსავლეთი, მარცხნივ – დასავლეთი. ეს სქემა აქეთა – ჩვენთვის ხილულ სამყაროზეა მორგებული. მაგრამ დღემდეა შემორჩენილი უძველეს ადამიანთა წარმოდგენა იქეთა – უხილავი სამყაროს მოწყობის შესახებ. განვიხილოთ ჩინეთის ტრიგრამებით წარმოდგენილი იქეთა სამყაროს ჯვრის ფორმით განსხეულების სქემა, სადაც ზემოთ სამხრეთია, ქვემოთ – ჩრდილოეთი, მარცხნივ – აღმოსავლეთი და მარჯვნივ – დასავლეთი, ე.ი. ორმაგად გადაბრუნებულია.

უფლის ნებით რამდენიმეჯერ მქონდა არსთა წრებრუნვის კოსმიური სურათის გამოცხადება, სადაც ზემოთ – სამხრეთში ღმერთთა სამყოფელია; ქვემოთ – **ჩრდილოეთში** გარდაცვლილ ადამიანთა სულების – **ჩრდილების** მიერ იქეთა სამყაროში შემქნილი სიცოცხლის ხეა განთავსებული; მარცხნივ – აღმოსავლეთში ფეხზე მდგომი – მომავალი ხვთისმშობელია ბავშვით ხელში, სახით ღმერთთა სამყოფე-

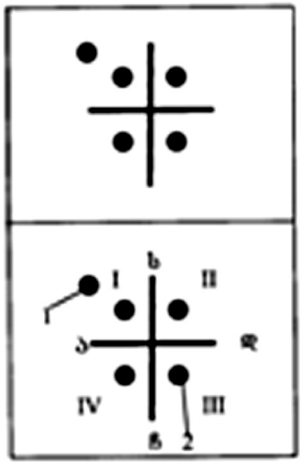

ხევსურეთი

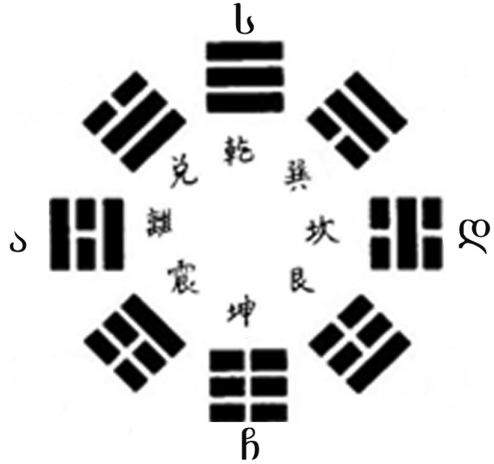

ჩინეთი

ლისკენ, თავზე მზის დისკო ადგას; მარჯვნივ დასავლეთია – მიწიერ არსებათა საცხოვრისი. ეს საკითხი ქართველთათვის ოდითგანვე ცნობილი იყო. ამას ადასტურებს ხევსურეთის ერთ-ერთ ქვაზე გამოსახული არსთა წრებრუნვის კოსმიური სურათის სქემატური გამოსახულება, მაგრამ გაცილებით დიდი და ღრმა კოსმოგონიური ცოდნაა სიმბოლიკის ენით გადმოცემული, ვიდრე ჩინურ კოსმოგონიურ სქემაზე. როგორც ჩინეთის, ისე ხევსურეთის კოსმოგონიური სქემა იქეთა სამყაროს აქეთა სამყაროსთან მიმართებაში ორმაგად გადაბრუნებულ სარკის პრინციპზე მოწყობილს წარმოაჩენს. სწორედ აქედან მოდის უძველეს ხალხთა განსაკუთრებული თაყვანისცემა კოსმიური **ჩრდილოეთის** და სიცოცხლის ხის მიმართ. ეს უკავშირდება ადამიანის მეორე „მე“-ს, მის სულიერ კოსმიურ ჩრდილს, რომელიც სიკვდილის შემდეგ ტოვებს სხეულს და აგრძელებს საიქიო ცხოვრებას – იკავებს თავის ადგილს **საიქიოს ჩრდილოეთში** განთავსებულ სიცოცხლის ხეზე, რომელსაც არსთა მარადიული წრებრუნვის ერთ-ერთი შემადგენელი ნაწილია.

აქ მოყვანილი მსჯელობიდან გამომდინარე, სიტყვა **„ჩრდილოეთი“,** წარმოსდგება სიტყვა **„ჩრდილი“**-დან და უკავშირდება ადამიანის მეორე „მე“-ს, გარდაცვლილი ადამიანის სხეულიდან გამოსულ სული-

ერ სხეულს, რომელსაც ჩრდილის სახე აქვს. მაშასადამე, **კოსმიური ჩრდილოეთი გარდაცვლილთა ჩრდილების ადგილსამყოფელს ნიშნავს**.

ამიტომაა უძველესი დროიდან ადამიანთა განსაკუთრებული თაყვანისცემა ჩრდილოეთის მიმართ, რაც ოდითგანვე რელიგიურ რიტუალებში და ყოფით საქმიანობაში აისახებოდა. როგორც სალოცავებს, ისე საცხოვრებელ სახლებს აწყობდნენ სამყაროს კოსმოგონიური მოდელის მიხედვით. იმ ქვეყნად წასულ ადამიანებს მუდმივად ისევ ახლოს თავიანთ გვერდით აღიქვამდნენ. ჩემი კვლევებით, მათი რწმენა-წარმოდგენები ამ საკითხთან დაკავშირებით, სრულიად რეალურია. გარდაცვლილი ადამიანები ცოცხლებთან არ წყვეტენ კავშირს. **საიქიო და სააქაო აქვეა, ჩვენს გვერდით**. გარდაცვლილები მხოლოდ ფიზიკურ სხეულს ტოვებენ, ხოლო სულიერი სხეულით ისევ აგრძელებენ ცხოვრებას მხოლოდ ჩვენ მათ ვერ ვხედავთ – მათ ჩრდილის სახით ხედავდნენ. მე თვითონ მაქვს ინფორმაციული კონტაქტი მიცვალებულებთან. ხანდახან მათ ჩრდლის სახით ვხედავ. მათ არასოდეს ვიძახებ. ეს არ შეიძლება. ისინი თვითონ მოდიან ჩემთან, როცა რაიმე დახმარება სჭირდებათ და ეს მხოლოდ უფლის ნებით ხდება (ნახეთ წიგნი: ნ. ხ. – „ქართული გენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან“, 2012 წ., – „კონტაქტი მიცვალებულებთან“, გვ. 269).

იყო შემთხვევები ჩემთან სამკურნალოდ მოდიოდნენ პაციენტები, რომელთაც მოკვეთილი ჰქონდათ ფეხი, ხელი, თითები, ამოკვეთილი ჰქონდათ ნაღვლისბუშტი, თირკმელი, საშვილოსნო. ყველას მათ ოპერაციამდელი ტკივილები ისევ აწუხებდათ. მე მათ უკვე არარსებულ ორგანოებზე ვმკურნალობდი, რაც საკმაოდ წარმატებული იყო – ტკივილები ეხსნებოდათ. მოკვეთილი ფეხის ადგილას – ფეხის დარჩენილი ნაწილის გაგრძელებაზე, ვხედავდი მოკვეთილი ნაწილის ერთგვარ სილუეტს და მკურნალობის სეანსს სწორედ მას ვუტარებდი. ჩემი კვლევებით, **როცა იკვეთება ადამიანის სხეულის რაიმე ორგანო, იკვეთება ფიზიკური სხეულის ნაწილი, ხოლო სულიერი შეგრძნებადი ანუ ადამიანის კოსმიური ჩრდილი – მეორე „მე“ ისევ მთლიანი რჩება. სწორედ ამიტომაა, რომ ზოგიერთი ცხოველი ისევ აღიდგენს სხეულის**

დაკარგულ ნაწილს ანუ ხდება სულიერი სხეულის კვლავ გამატერიალიზება – სხეულის დაკარგული ნაწილის აღდგენა. მოვა დრო, ადამიანიც აღიდგენს დიდი ხნის წინ დაკარგულ ამ თვისებას, ეს რეალურია და სრულიად შესაძლებელი.

მეცნიერებმა ბოლო პერიოდში შექმნეს კირლიანის ფოტოეფექტი. მრავალმხრივი კვლევები ჩაატარეს. მოვიყვან ერთ მაგალითს: **ხის ფოთოლს ერთი ნაწილი ჩამოაჭრეს და სურათი გადაუღეს. ფო-**

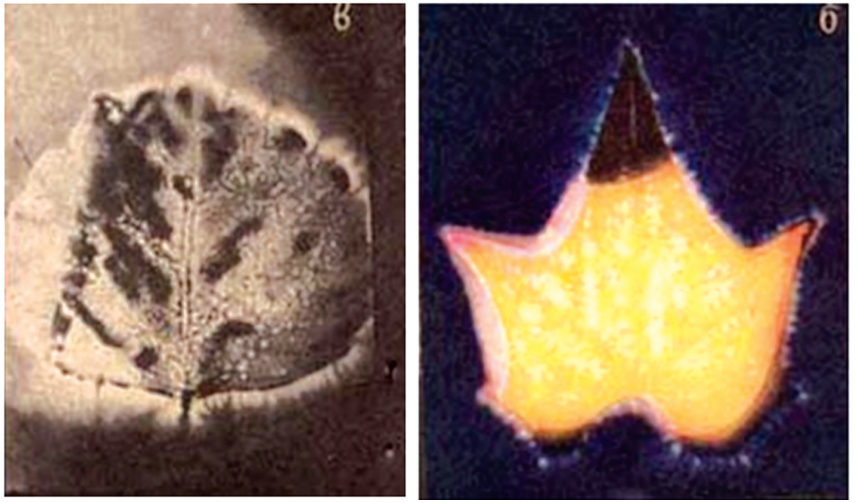

კირლიანის ფოტო

ტოზე დაფიქსირდა ისევ მთლიანი ფოთოლი, მხოლოდ მოკვეთილი ნაწილი ფერში განსხვავდება რეალურად დარჩენილი ნაწილისგან. ეს ყველაფერი ადასტურებს იმას, რომ ჯერ კიდევ პირველმა ადამიანებმა იცოდნენ ფიზიკური სხეულის მეორე „მე“-ს არსებობა და მას ჩრდილის სახით ხედავდნენ, რომელიც იბადება ადამიანთან ერთად, ფიზიკურად და სულიერად მისგან განუყოფელია, როგორც სიცოცხლეში, ისე გარდაცვალების შემდეგ განსაზღვრავს ადამიანის ბედისწერას, ადამიანის შემადგენელი ნაწილია – სიცოცხლის მომნიჭებელი ძალაა, რომელიც ასრულებს ყველა სასიცოცხლო ფუნქციას: ჭამს, სვამს და ა.შ. ადამიანის ფიზიკური სხეული არის მეორე „მე“-ს ანუ

სულიერი სხეულის გამატერიალიზებული სხეული. სულიერ და მატერიალურ სხეულს, ორივეს ერთად, მითოლოგია **„კოსმიური ტყუპის“** სახით წარმოაჩენს.

სხვადასხვა ხალხთა უძველესი რწმენა-წარმოდგენებით მეორე „მე“ ანუ კოსმიური ჩრდილი აქვთ სამყაროში არსებულ როგორც სულიერ, ისე უსულო სხეულებს. ეს აზროვნება გადავიტანოთ ციურ სხეულებზე და მთლიანად სხვადასხვა ფიზიკურ მდგომარეობაში მყოფ სამყაროზე.

გარდა იმისა, რომ კოსმოსი მთლიანად არის გიგანტური ერთიანი ფიზიკური სხეული, მას ასევე აქვს თავისი მეორე „მე“ ანუ „კოსმიური ჩრდილი“. სწორედ ეს არის კოსმოსის „შავი“ ანუ „ბნელი“, თვალისათვის უხილავი მატერია, რომელიც ავსებს სამყაროს მთლიან მოცულობას და რომელიც მსოფლიოს სამეცნიერო საზოგადოებისთვის ჯერ კიდევ უცნობი და შეუსწავლელი ფენომენია.

მეტაფიზიკური „დრო“ და „განზომილება“

დღეს ფიზიკოსები „განზომილებას“ ასე ახასიათებენ: კოორდინატთა „0“ წერტილიდან – ცენტრიდან გაატარებენ X Y Z ღერძებს, რომლებიც ქმნიან სივრცის კოორდინატთა სისტემას, რომელშიც შეგვიძლია ნებისმიერ მასშტაბში გამოვსახოთ ნებისმიერი მოცულობითი სხეული. ეს არის მათემატიკურ- გეომეტრიული განზომილებები. ფიზიკოსები მას აიგივებენ მეტაფიზიკურ განზომილებებთან, რასაც კატეგორიულად არ ვეთანხმები. მოვიყვანოთ ასეთი მაგალითი: ცოცხალ ადამიანს აქვს მოცულობითი ფორმა. სიკვდილის შემდეგაც მას უნარჩუნდება იგივე სხეული – მოცულობითი ფორმა. მაშინ რა განსხვავებაა ცოცხალ და მიცვალებულ ადამიანს შორის? მათ შორის ის სხვაობაა, რომ ერთი არის მიცვალებული და მეორე – ცოცხალი სხეული. სწორედ ეს განსხვავება არის მეტაფიზიკური განზომილება.

სამეცნიერო საზოგადოება ვერ აცნობიერებს, რომ როდესაც სამყაროულ – მეტაფიზიკურ განზომილებებზე საუბრობს, არ შეიძლება ვისაუბროთ სუფთა ფიზიკურზე. თუ გვინდა ჩავწვდეთ და შევიმეცნოთ იგი, უნდა ვისაუბროთ და გამოვიკვლიოთ სამყაროს მეტაფიზიკური არსი. მეცნიერება დღეს შორს დგას ჭეშმარიტებისგან და არც აქვს სურვილი გაეცნოს სამყაროს მეტაფიზიკურ არსს. ამისთვის აუცილებელია, მათ თავისივე სხეულში განივითარონ მეტაფიზიკური თვისებები, რომლებიც ყველა ადამიანშია ჩადებული და აუცილებლად მოხდება მათი „გარეთ გამოტანა“, მომავალში მათი აქტიური გამოყენება, მაგრამ ამას უკვე ახალი – „ინდიგო“ ბავშვების თაობა გააკეთებს.

დღეს სამეცნიერო საზოგადოებამ არ იცის, რა არის სიცოცხლე და სიცოცხლის არსი. ეს ძალიან რთული თემაა, თითქმის შეუცნობელი. თუ ბიბლიური კაბალას დღემდე მოტანილ პირველ ადამიანთა ცოდნას სამყაროს შესახებ გავეცნობით, აშკარაა, რომ „ადამის“ ცივილიზაციის ჯერ კიდევ პირველი ადამიანები სამყაროს მოწყობის და აგებულების საკითხებს ძალიან ღრმად – უჯრედის დნმ-ის ორი და სამი სპირალის დონეზე იცნობდნენ. დიდი იყო მათი გონითი ცნობიერება და შესაძლებლობები. შევეცდები, ეს საკითხი ნაწილობრივ განვმარტო.

საუბარი დავიწყოთ იმით, რომ „ადამის“ ცივილიზაცია იბერიის ცივილიზაციის „დროის დიდი ჯაჭვის“ ერთი რგოლია, რომლითაც შეიძლება დახასიათდეს სამყაროს არსებობის უსასრულო გზა. სამყარო მთლიანად უფლის „წინასწარი ჩანაფიქრის“ მიხედვითაა შექმნილი; ყველაფერი უფლის მიერ წინასწარაა დაგეგმილი, ის მართავს მთლიანად სამყაროს. მასში ზედმეტი არაფერია, ყველას და ყველაფერს თავისი ადგილი და მოვალეობა აქვს უფლისაგან მინიჭებული. არ არსებობს დიდი და პატარა საქმე, ყველა და ყველაფერი ერთი მთლიანის ნაწილია, რომელიც შედგება ერთმანეთში „ჩასმულ“ სამყაროთა უსასრულო რაოდენობისგან. ის „ერთი“ სამყაროს გულშიცაა და სამყაროს გარეთაც. ის ყველგანმყოფია. ბოლომდე შეუცნობადია უფლის გზები. ყველა და ყველაფერი სამყაროში უფლის დიდი გეგმის ნაწილია – ყველაფერი მხოლოდ უფალმა იცის.

ცოცხალი ადამიანი მიცვალებულისგან იმით განსხვავდება, რომ ცოცხალ სხეულში „დრო“ მოქმედებს. სხეულში გულის პულსაცია სწორედ ადამიანის „შინაგანი დროის“ წამმზომია, რომელიც ათვლას ადამიანის ჩასახვიდან მე-10 დღეს იწყებს და კაბალას ცოდნით, ამ კოსმიურ მომენტს ჰქვია „ბედის ბორბალი“, რომელსაც კაბალას ბიბლიური კოდით ქართულ ანბანში ი-ინ-10 ასო-ნიშნის კოსმიური პერიოდი შეესაბამება, ე.ი. ადამიანის ჩასახვიდან მე-10 დღეს მისი „ბედის ბორბალი“ უკვე იწყებს ტრიალს და დროის ათვლას. **ადამიანი, როგორც სამყარო, მთლიანად ბიბლიური კაბალას ქართული ანბანის კოდითაა შექმნილი, რომელიც ფიზიკურად განსხეულებულ, ანუ ნათელგამოვლენილ სულს დროის უსასრულო გზაზე ატარებს.**

ადამიანმა ამ სხეულით უნდა გაიაროს „ყოფიერების ოკეანე“ – დაიბადება მაშინ, როცა მისი „დრო“ დადგება და გარდაიცვლება მაშინ, როცა მისი „დრო“ მოვა. თითოეულ მიკრო თუ მაკრო სამყაროს თავისი ბედისწერა, ანუ „დროის გრაფიკი“ აქვს. **სიცოცხლე სულის „დროში“ განსხეულებაა**. მაშასადამე, იმ მეტაფიზიკურ „განზომილებაში“, რომელშიც დღეს ჩვენ ვართ და სამგანზომილებიან სამყაროს ვუწოდებთ, ყველაფერი იბადება, იზრდება და კვდება, გარდაიცვლება, გარდაისახება, ე.ი. ერთი მეტაფიზიკური მდგომარეობიდან, რომელიც ფიზიკურის გარდა „დროსაც“ მოიცავს, ადამიანი „ადამის“ ცივილიზაციის შესაბამისი „დრო“ და სივრციდან გადავა სხვა „დროსა“ და სივრცეში, ანუ მატერიაში. **ყველა მეტაფიზიკურ განზომილებას თავისი „დრო და სივრცე“ გააჩნია**. ამას თვალი ვერ ხედავს და ვერც თანამედროვე ტექნიკა აფიქსირებს, მაგრამ ეს ყველაფერი სადღაც კი არ არის, არამედ აქვეა – ჩვენს გვერდით, თვით ჩვენში.

დედამიწაზე სხვა „დრო“ მუშაობს, ხოლო კოსმოსში სხვა „დრო“. აუცილებელია „დროის“ ფარდობითობის შემეცნება. მაგალითად, თუ 20 წლის ადამიანი გავა კოსმოსში და დაბრუნდება 50 წლის შემდეგ, მასზე კოსმოსური „დრო“ მცირედით იმოქმედებს. მაშასადამე, **„დროს“ გააჩნია თავისი მეტაფიზიკური სიჩქარე, რაც ქმნის დროის ფარდობითობას – ე.წ. „დაჩქარებულ“ და „შენელებულ“ დროს. მიკრო თუ მაკრო სამყაროს, ყველას და ყველაფერს, თავისი კოსმოსური მეტაფიზიკური „დრო“ გააჩნია.**

ადამის ცივილიზაციის მთავარი მახასიათებელია ხორცშესხმული სული- პირველსაწყისი „მე“, რომელიც გარდაცვალების შემდეგ ტოვებს სულის „სამოსს“ – სხეულს და მეტაფიზიკურ ე.წ. „სპირალურ გვირაბში“ – „მანდალაში“ – „დროის ბორბალში“ გასვლით გადადის სხვა განზომილებაში, ანუ სხვა „დროსა და სივრცეში“ გარდაისახება, გარდაიცვლება, განსხეულდება. **სამყარო უსასრულო მეტაფიზიკურ განზომილებათა ერთიანობაა**. ისინი ერთმანეთთან ე.წ. „შავი – თეთრი ხვრელებით“ – მანდალებითაა დაკავშირებული და, რა თქმა უნდა, ეს „გასასვლელებიც”, ე.წ. „სარკმელებიც”, განზომილების მიხედვით, მეტაფიზიკური არსით ერთმანეთისგან განსხვავდებიან. „შავი ხვრელები“ საათის ისრის მიმართულებით სპირალურად მბრუნავია და შთანთქავს კოსმოსურ ობიექტებს, ხოლო საათის ისრის საწინააღმდეგოდ მბრუნავი ე.წ. „თეთრი ხვრელები“ გამოტყორცნის „შავი ხვრელის“ მიერ „ჩაყლაპულ“ კოსმოსურ ობიექტს უკვე ახალ განზომილებაში განსხეულებულს ან აბრუნებს სამყაროში პირველსაწყისი ენერგიის სახით. ერთი განზომილებისთვის თუ „შავი“ ხვრელია, მეორე განზომილებისთვის იგივე „გვირაბი“ „თეთრი“ ხვრელია (ნახეთ აქვე:

„შავი ხვრელი – პარალელურ სამყაროში გასასვლელი სარკმელი“).

სამყაროში ყველა და ყველაფერი „დროის“ კანონს და „დროის“ ციკლურობას ექვემდებარება. სამყარო ღვთიური პირველსაწყისის უსასრულო მეტაფიზიკურ განზომილებათა ერთი მთლიანი სხეულია, ერთიანობაა, სადაც ე.წ. სამგანზომილებიანი სამყაროს კანონები არ ვრცელდება.

მეცნიერები თვლიან, რომ მათ დღეისათვის უკვე ამოწურეს ე.წ. სამგანზომილებიანი სამყაროს შეცნობა და ფიქრობენ, რომ მისი შეცნობის ზღვარზე დგანან. მათი აზრით, სამყაროში სულ 10-11 განზომილებაა. ამავდროულად, მეცნიერებმა არ იციან, რა არის „ერთი“ განზომილება, „ორი“ განზომილება და „სამი“ განზომილება. მეცნიერები დღემდე უარყოფენ „დროის“ ფენომენს სამყაროში. მათთვის დრო არის საათი, დღე, თვე, წელიწადი, მზე ამოდის და ჩადის და თვლიან, რომ ეს არის ის „დრო“, რომელიც სამყაროში მოქმედებს. ამ საკითხზე ნათელი წარმოდგენისთვის მოვიყვანოთ მაგალითი: ახლად დაბადებულ ბავშვს თუ მოვათავსებთ ისეთ გარემოში, რომელშიც მას ექნება საკვები, ნორმალური საარსებო გარემო პირობები, მაგრამ მის ოთახს არ ექნება სარკმელი, არასოდეს გარეთ არ გამოვა, არ ნახავს მზის ჩასვლას და ამოსვლას – წელიწადის დროთა ცვალებადობას და ა.შ. რა მოხდება თუნდაც 10 წლის შემდეგ? ის გაიზრდება და ფიზიკურად მიიღებს 10 წლის ბავშვის სახეს; 60 წლის შემდეგ მას 60 წლის ხანშიშესული ადამიანის სახე ექნება. რასთან გვაქვს საქმე? რატომ იზრდება, ბერდება და ბოლოს კვდება – გარდაიცვლება ადამიანი?! აშკარაა, რომ მასზე თვითონ მასში, მის გენეტიკაში ჩადებული დრო მოქმედებს, რომელიც უშუალოდ დნმ-ის სახითაა განსხეულებული. გამოდის, რომ ადამიანი თვითონ „კოსმოსური“ დროა, მისი განხეულებაა. დროის რა კოსმოსური თუ ღვთიური ენერგიაა მიკრო და მაკრო სამყაროში ჩადებული, რომელიც აუცილებელია ზოგადად ცივილიზაციის განვითარებისთვის? გავიხსენოთ ქართული გამონათქვამი „დრონი მეფობენ და არა მეფენი“. ვინ არის „ღვთიური მეფე“ სამყაროში? „დრო“-ის გამომხატველი ქართულ ენაში გვაქვს სიტყვა „ხან“-ი, რომელიც ქართული ანბანის

33-ე ასო-ნიშანია და მისი შესაბამისი რიცხვია 6000.

„დრო“ – „დროის ბორბალი“ მეტაფიზიკური ფენომენია, რომელიც განაპირობებს პირველსაწყისი ხვთიური ენერგიის მატერიაში ნათელგამოვლენას. ქართული ცნობიერებით, „დრო“, იგივე **„ჟამი“ – „ხანი“ მამაღმერთის და ქრისტეს ხვთაებრივი ენერგიის გამოვლინებაა**. ქრისტე ამქვეყნად მობრძანდა „ადამს აქათ“ 6 000 წელს, რაც, ქართული ანბანის ბიბლიური კოდით, „ხ-ხან-6000“ ასო-ნიშნის ენერგეტიკული გაცხადებაა. ქართულ ენაში გვაქვს სიტყვა „უ-**სინ**-დისო“, რაც უღმერთოს ნიშნავს. შუმერულ მითოლოგიაში შუმერთა **„სინი“** – ქრისტე წყლის სტიქიის გაცხადებაა. შემთხვევითი არ არის წყლის განსაკუთრებული როლი რელიგიაში: წყლით ნათლობა, წყლით კურთხევა.

სინამდვილეში ეს საკითხი გაცილებით უფრო ღრმაა, ვინაიდან ადამიანის სამყარო და ყველაფერი ამ სამყაროში მეტაფიზიკურ განზომილებათა უსასრულო „ჯაჭვია“, რომლის ერთი პატარა „რგოლი“ – დროის ციკლი, „ადამის“ ცივილიზაციაა, რომლის ძირითადი მიზანია „ქალის“ – მატერიის, ანუ სამყაროს შეცნობა და ორი პირველსაწყისის კვლავ გამთლიანება.

დროის ფენომენი ქართველთა წინაპრებისთვის უცხო არ იყო, ამას მოწმობს მთის ხალხთა ერთ-ერთი ლოცვა: **„დიდო დედაო, ცაო მშვენიერო, ... უჟამო, უძრავო წყვდიადო ცაო, სივრცეში, დროში ნათელგამოვლენილო... ერთო და ერთთა ერთობაო...“**

პირველსაწყისი ხვთაებრივი შემოქმედებითი ენერგია თავის თავში სამყაროს ოთხი საწყისის (მიწა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი) ენერგიას მოიცავს; თავის მხრივ, თითოეულ საწყისში **ინ** და **იან**-ის პირველსაწყისთა ენერგიებია. დროის ბორბალის – მანდალას – შავი ხვრელის საშუალებით პირველსაწყისი ენერგია გამატერიალიზდება დროსა და სივრცეში. ერთი განზომილებიდან მეორე განზომილებაში გასვლა ნიშნავს ერთი „დრო და სივრციდან“ მეორე „დროსა და სივრცეში“ გასვლას. კოსმიური „დრო“ – „დროის ბორბალი“ – „მანდალა“ – „შავი ხვრელი“ ყოველი მიკრო თუ მაკრო სამყაროსთვის სხვადასხვაა – ინდივიდუალურია, ამიტომ არცერთი მათგანი არ ჰგავს ერთმანეთს და ამის შედეგად მატერიაშიც სხვადასხვა სახით არიან ნათელგამოვლენილნი.

მაგალითად: ყველა ადამიანი ადამიანია, მაგრამ ყველა ერთმანეთისგან განსხვავდება, როგორც ფიზიკურად, ისე შინაგანი ბუნებით. ვინაიდან ნებისმიერი განზომილება დროისა და სივრცის გამოვლინებაა, ყველგან არსებობს „წარსული“, „აწმყო“ და „მომავალი“ დრო. ხვთაებრივ პირველსაწყისს დრო არა აქვს, ანუ „წარსული“, „აწმყო“ და „მომავალი“ დრო ერთია, ე.ი. „დრო“ პირველსაწყისს ხვთაებრივ შემოქმედებით ენერგიაშივეა „გაჩერებული“, ანუ „დრო“ პირველსაწყისის ერთგვარი შემადგენელი ნაწილია და როდესაც ამისი „დრო“ დგება, თვითონვე ქმნის ენერგეტიკულ მანდალას – დროის ბორბალს, რათა მოხდეს რომელიღაც განზომილებაში – დროსა და სივრცეში გამატერიალიზება – ნათელგამოვლენა.

„დროის“ ფენომენის მეტაფიზიკური არსის შეცნობის გარეშე ადამიანი ვერ შეიმეცნებს სამყაროს. **შევიმეცნოთ მეტაფიზიკური „დრო“-ის ფენომენი და შევიცნობთ სამყაროს.**

აი რას გვეუბნება „დროის“ ფენომენის შესახებ XX საუკუნის უდიდესი მასწავლებელი **ოშო** (ბჰვაგან შრი რაჯნიში): **„თქვენს გარშემო დრო მეფობს, თქვენში კი მარადისობაა, აი რატომ ამბობს ყველა რელიგიური ადამიანი, რომ როცა „დროზე“ ამაღლდებით, ... მაშინ შეიცნობთ საკუთარ თავს, მაშინ შეხვალთ ცათა სასუფეველში“. „იესო დროის გარეშე არსებობს, თქვენ კი დროში ცხოვრობთ“.**

სამყაროს „პირველსაწყისი“ ყველა მეტაფიზიკურ განზომილებაში არსებობს დროისა და სივრცის გარეშე, გარდასახვის უნარი მისი ძირითადი მეტაფიზიკური თვისებაა, რაც გვაძლევს მეტაფიზიკის „პირველსაწყისის“ სხვადასხვა განზომილებებს – ნათელგამოვლინებებს სხვადასხვა დროსა და სივრცეში.

მსოფლიოს წამყვანი ფიზიკოსების მიერ ქ. ჟენევაში შეიქმნა ე.წ. კოლაიდერი, რომელიც არის ერთგვარი „დროის ბორბალი“ ანუ შესაძლებელი იქნებოდა დროის უკან დაბრუნება ან მომავალში გადანაცვლება. მიუხედავად დახარჯული უდიდესი თანხებისა, მიზანს მაინც ვერ მიაღწიეს. თუმცა აღმოაჩინეს რაღაც, რასაც „ღმერთის ნაწილაკი“ უწოდეს. რას ნიშნავს „ღმერთის ნაწილაკი“, ჩემთვის გაუგებარი და უცნაური ტერმინია.

სამყაროში არსებული და მოქმედი მეტაფიზიკური დრო არის ხვთაებრივი პირველსაწყისი, რომელიც ქმნის სამყაროში ყველაფერს. ხოლო „მეტაფიზიკური სივრცე“ არის „მეტაფიზიკური დროის“ გამატერიალიზება – განსხეულება – ხორცშესხმა. სამყაროში ყველაფერში ხვთაებრივი პირველსაწყისი ანუ „მეტაფიზიკური დრო“-ა ნათელგამოვლენილი.

პირველ ადამიანთა კოსმოგონიური მეტაფიზიკური ცოდნა მრავალგანზომილებიანი სამყაროს მოწყობის შესახებ დღემდეა მოსული და დაშიფრული სახით გადმოცემულია ქართველ და ძველი ცივილიზაციების ხალხთა მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიურ სიმბოლიკაში.

„მეტაფიზიკური დრო“-ის აღმოჩენის და შესწავლის გარეშე, რაც ხვთაებრივი პირველსაწყისია, ვერცერთი დიდი მეცნიერი ან მეცნიერთა ჯგუფი ე.წ. დროის ბორბალს ვერ შექმნის, ვერ შეიმეცნებს მეტაფიზიკური განზომილების ნამდვილ არსს. ამ საიდუმლოს „გასაღები“ თვით ბიბლიური კაბალას გენეტიკურ ცოდნაშია დაშიფრული, კოდირებული სახით ჩადებული და მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება.

შეიმეცნეთ ქართული ანბანი, როგორც სამყაროს კოდი, თვით ბუნებაში, სამყაროს ნებისმიერ გამოვლინებაში. მეტაფიზიკური განზომილებები სადღაც კი არ არის, არამედ აქვეა, თვით ჩვენში და ჩვენს გვერდით. **მეტაფიზიკურ განზომილებათა რიცხვი სამყაროში უსასრულოა.**

მრავალი განზომილება ერთის – პირველსაწყისის სხვადასხვა დროსა და სივრცეში გამოვლინებაა. მთელი სამყარო ერთი დიდი მოწესრიგებული ორგანიზმია. იგი ნაწილია უფრო დიდი მოწესრიგებული სამყაროსი.

სამყარო შექმნის დღიდან ციკლურად ვითარდება. ეპოქათა ყოველი ციკლი მსოფლიო კატასტროფით მთავრდება. ყოველი ციკლის დასასრული ახალი ციკლის დასაწყისია ან პირველსაწყისის ქაოტურ მდგომარეობაში დაბრუნებაა, სადაც არ არის დრო და მატერია, სადაც მოიაზრება სამყაროს დაბრუნება მარადისობაში.

რა ელოდება დედამიწას?!

ადამის ცივილიზაციის მთელ პერიოდში, რომელიც უკვე 38000 წელია გრძელდება და კიდევ გაგრძელდება 2000 წელი, ყველაფერი იქმნება ორ ურთიერთსაწინააღმდეგო მიმართულებით მბრუნავ ენერგიათა ზემოქმედებით, რომლებიც ქმნიან ორ ურთიერთსაპირისპირო მიმართულებით მბრუნავ მანდალას – დროის ბორბალს.

დედამიწა ვარსკვლავსისტემათა მეგა სამყაროსათვის ერთგვარი მიკრო სამყაროა, რომელიც თავის მხრივ, სამი ნაწილისაგან შედგება: დედამიწის ქერქი, გული და გულისგული – დედმიწის ლავას ცენტრში არის ბირთვი, რომლის ტემპერატურა მზის ტემპერატურას უტოლდება. პირველ ადამიანთა ცნობიერებით დედამიწის ცენტრში სამყაროს ოთხი საწყისი – მიწა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი ქმნის საათის ისრის მიმართულებით მბრუნავ ერთგვარ მეტაფიზიკურ ენერგიას. ხოლო დედამიწის ირგვლიც 12 ზოდიაქოთა მიერ დედამიწის ქერქში იქმნება მეტაფიზიკური ენერგია, რომელიც საათის ისრის საწინააღმდეგოდ ბრუნავს. შიდა და გარე ენერგიათა შორის იქმნება ერთგვარი ნეიტრალური შრე. ეს ორი ურთიერთსაპირისპირო მეტაფიზიკური ენერგია ქმნის დედამიწაზე ყველაფერს. მათი ზემოქმედებით დედამიწა ერთგვარი გენერატორია და წარმოქმნის იმ ენერგიას, რომელიც უზრუნველყოფს დედამიწის მზის გარშემო მოძრაობას.

დედამიწის პირველმა ადამიანებმა – ქართველებმა ჯერ კიდევ შორეულ წარსულში იცოდნენ დედამიწაზე ე.წ. „გლობალური დათბობის“ დრო და მიზეზი. ქართ ადამს აქათ 8000 წლიდან, რომელიც ბიბლიური კაბალას კოდით არის ქართული ანბანის Ⴗ (ჯ) – 8000 ასო-ნიშნის კოსმიური პერიოდის შესაბამისი, ანუ ა.წ. 2000 წლიდან, დედამიწაზე დადგა ცეცხლის სტიქიის, ორ – „ინ“ და „იან“ ურთიერთსაპირისპირო ძალთა შეერთების, ოქროს საწმისის, დიაგონალური ჯვრის, რვაფურცლიანი ლოტოსის, წმინდა ნინოს ჯვრის კოსმიური ენერგიის ათასწლეული, რომელიც ჩვენს პლანეტაზე უჯრედის დნმ-ის დონეზე ყველაზე და ყველაფერზე აისახება, რაც იწვევს ე.წ. „გლობალურ დათბობას“ (ნახეთ წიგნი: ნ. ხ. „მითოლოგია და არქეოლოგია გლობალური

დათბობის შესახებ“, 2014 წ.).

ბიბლიიდან ასევე ცნობილია, რომ უფალი ბოლო ჟამს ცეცხლის სტიქიის ენერგიით მოახდენს განწმენდას. ბოლო ჟამის შესახებ **პეტრე მოციქული** მეორე წერილში ამბობს: **„...ახლანდელი ცანი და დედამიწა... გამზადებულნი არიან ცეცხლისთვის უღმრთო კაცთა გასამართლებისა და მოსპობის დღისთვის. ხოლო მოვა უფლის დღე ქურდივით, და მაშინ ზეცანი გრგვინვით გადაივლიან, ᲒᲐᲛᲐᲠᲗᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲔᲑᲘ ᲓᲐᲜᲗᲚᲔᲑᲘᲐᲜ, დედამიწა და მისი საქმენი რაც მასზეა, დაიწვებიან“** (2 პეტრე 3.5, 6, 7, 10, 11, 12).

ჟურნალ „ფენომენი“-ს ერთ-ერთ ნომერში (რედაქტორი გიგლა გობეჩია) გამოქვეყნდა ინფორმაცია მსოფლიოში საოცარი შემთხვევების შესახებ. ნახეს არაერთი შემთხვევა, როცა **ადამიანის სხეული მთლიანად დაფერფლილია – „დამწვარია“, ხოლო სამოსი, რომელიც ზედ ეცვათ, ხელუხლებელია**. ეს შემთხვევები ადასტურებს, რომ ადამიანთა სხეულებში ხდება პირველსაწყისი ელემენტების (მიწა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი) დაწვა-დაფერფლვა ისე, რომ **ადამიანს ცეცხლი არ უკიდია და ეს ხდება უჯრედის ᲓᲜᲛ-ის დონეზე მიმდინარე ქიმიური ე.წ. „გლობალური დათბობის“ კოსმიური პროცესის შედეგად**. მომავალში ეს საკითხი უფრო გლობალურ ხასიათს მიიღებს.

ახ. წ. 2000 წლიდან ერთიანდება სამყაროს ოთხი საწყისის (მიწა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი) ენერგია. მომავალში აღარ იარსებებს პოლუსები ანუ ორი პოლუსის წარმომქნელი ორი ურთიერთსაპირისპირო ენერგია. ისინი მიისწრაფვიან შეერთებისკენ ანუ პირველსაწყისისკენ. **ᲐᲓᲐᲛᲘᲡ ᲪᲘᲕᲘᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲐᲠᲡᲘ ᲡᲐᲛᲧᲐᲠᲝᲡ ᲝᲠᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘᲡ ᲒᲐᲛᲗᲚᲘᲐᲜᲔᲑᲐᲐ**. ასეთი ენერგეტიკით გადავა კაცობრიობა ადამის ცივილიზაციიდან ახალ ციკლში, ცივილიზაციის ახალ საფეხურზე ახ. წ. 4000 წელს ანუ „ქართ ადამს აქათ“ 10000 წელს. შეიქმნება ახალი ენერგეტიკული გარემო, ახალი განზომილების დრო და სივრცე.

დაახლოებით ახ. წ. XX საუკუნის 60-იანი წლიდან დედამიწაზე იბადებიან ინდიგო ბავშვები, რომელთა ენერგეტიკული ველი უკვე განსხვავებულია მათ მშობლებთან შედარებით. ამ ბავშვებს მომავალში

გაეხსნებათ ე.წ. მესამე გონითი თვალი. სულ სხვა იქნება მათი დამოკიდებულება სამყაროსა და ადამიანებისადმი. მომავალში ისინი სამყაროს სულ სხვა თვალით აღიქვამენ და დაინახავენ, დღემდე არსებული ფიზიკის კანონები ძალას დაკარგავენ და ეს უკვე სახეზეა – დედამიწაზე დაიწყო ნანოტექნოლოგიების ერა. ეს უკვე მეტაფიზიკაა.

მომავალში დედამიწას, ყოველ მიკრო და მაკრო სამყაროს განიხილავენ როგორც ცოცხალ მოაზროვნე არსებას. გამოიკვლევენ თუ რა როლს ასრულებს დედამიწის სიცოცხლისუნარიანობისთვის ამა თუ იმ ადგილზე წარმოქმნილი წიაღისეული სიმდიდრე, რა როლს ასრულებს დედამიწისთვის მის წიაღში წარმოქმნილი ნავთობი და გაზი. იქნებ ეს ის აუცილებელი ენერგიაა, რომელიც ხელს უწყობს დედამიწის მოძრაობას მზის გარშემო. მომავალში დედამიწას შეიმეცნებენ როგორც მეტაფიზიკურ სამყაროს. ამ ყველაფრის შესაცნობად ადამიანმა თავისი თავი უნდა შეიმეცნოს როგორც სამყარო, ეს ყველაზე ახლო და ხელმისაწვდომია. სამყაროში მიმდინარე ყველა მეტაფიზიკური კოსმიური პროცესი თვითონ ჩვენშია. **„შეიცანი თავი შენი და შეიცნობ სამყაროს!“**

ადამის ცივილიზაცია იბერიის ცივილიზაციის „დროის დიდი ჯაჭვის“ ერთი რგოლია, რომლითაც შეიძლება დახასიათდეს სამყაროს არსებობის უსასრულო გზა. სამყარო მთლიანად უფლის წინასწარ დადგენილი გეგმის მიხედვითაა შექმნილი. ის მართავს მთლიანად სამყაროს. მასში ზედმეტი არაფერია. ყველას და ყველაფერს თავისი ადგილი აქვს მინიჭებული. არ არსებობს დიდი და პატარა საქმე. ყველა და ყველაფერი ერთი მთლიანის ნაწილია, რომელიც შედგება ერთმანეთში „ჩასმულ“ სამყაროთა უსასრულო რაოდენობისგან. ის „ერთი“ სამყაროს გულშიცაა და სამყაროს გარეთაც. ის ყველგანმყოფია. ყველა და ყველაფერი უფლის დიდი გეგმის ნაწილია.

ადამიანი როგორც სამყარო, მთლიანად ბიბლიური კაბალას ქართული ანბანის გენეტიკური კოდითაა შექმნილი, რომელიც ფიზიკურად განსხეულებულ ანუ ნათელგამოვლენილ სულს დროის უსასრულო გზაზე ატარებს. **ადამიანის სხეულში გულის პულსაცია სწორედ ადამიანის შინაგანი დროის „ფამფზომია“**. ადამიანმა თავისი სხეულით უნდა გაიაროს „ყოფიერების ოკეანე“ – დაიბადება მაშინ, როცა მისი დრო დადგება და გარდაიცვლება მაშინ, როცა მისი დრო მოვა. თითოეულ მიკრო თუ მაკრო სამყაროს თავისი ბედისწერა ანუ დროის გრაფიკი აქვს. სიცოცხლე სულის მეტაფიზიკურ დროში განსხეულებაა. სამყაროში ყველა და ყველაფერი იბადება, იზრდება და კვდება – გარდაიცვლება, გარდაისახება. ე.ი. ერთი მეტაფიზიკური მდგომარეობიდან მეორე დროსა და სივრცეში ანუ მატერიაში ნათელგამოვლინდება. ყველა მეტაფიზიკურ განზომილებას თავისი დრო და სივრცე აქვს. მაგრამ ეს ყველაფერი სადღაც კი არ არის, არამედ აქვეა – ჩვენს გვერდით და თვით ჩვენშია.

მრწამსის ლოცვაში ნათქვამია: ...„და ერთი უფალი იესო ქრისტე, ძე ხვთისა მხოლოდშობილი, მამისაგან **შობილი** უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, ნათელი ნათლისაგან, ღმერთი ჭეშმარიტი ხვთისაგან, **შობილი** და არა **ქმნილი**, ერთ-არსი მამისა რომლისაგან ყოველი **შეიქმნა**“.

ბიბლიაში ნათქვამია: „**შექმნა** ღმერთმა კაცი, თავის ხატად **შექმნა** იგი, მამაკაცად და დედაკაცად **შექმნა** ისინი“. „გამოსახა უფალმა ღმერთმა ადამი (კაცი) მიწის მტვერისაგან და შთაბერა მის ნესტოებს სიცოცხლის სუნთქვა და იქცა ადამი ცოცხალ არსებად“. „ნეკნისგან, ადამს რომ გამოუღო, დედაკაცი **შექმნა** უფალმა ღმერთმა და ადამს მიუყვანა“.

შუმერების მითოლოგიით **უფალმა სამყარო შექმნა წინასწარდასახული გეგმის „მე“-ს ხვთაებრივი კანონების მიხედვით, რომლებიც შექმნის დღიდან განაგებენ და აწესრიგებენ სამყაროს მუდმივ მიმოქცევას**. „მე“-ს ხვთაებრივი კანონები არის შუმერთა კაბალა, რომელიც მსოფლიოში არსებული 14 ანბანიდან მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება. მაშასადამე, **ქართული ანბანი არის სამყაროს ის გენეტიკური კოდი – წინასწარდასახული გეგმა, რომლის მიხედვითაც შექმნა უფალმა სამყარო, რომელსაც ადამიანები ბედისწერას უწოდებენ**.

ნოსტრადამუსი თვლიდა, რომ ადამიანი ბედისწერის ხელში სათამაშოა. კაბალას „0“ (ნული) ანუ XXII არკანი ადამიანს „მასხარა“

(შეშლილი, სულელი, უაზრო)-ს უწოდებს.

ვინაიდან უფალმა ადამიანები მის ხატად და მსგავსად **შეგვქმნა,** ამ ქვეყანაზე ჩვენც შემოქმედებით საქმიანობას ვეწევით. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ბოლო პერიოდში რობოტების **შექმნა** ადამიანის სახით, რომლებსაც აქვთ აზროვნება, ესმით, შეუძლიათ ინფორმაციის მიღება, შენახვა, გაცემა, შეუძლიათ ლაპარაკი, ასრულებენ თითქმის ყველა იმ ფუნქციას, რასაც ადამიანი ასრულებს. რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, მათ ადამიანების მსგავსად გამრავლებაც შეუძლიათ. **რობოტებიც, ადამიანის მსგავსად, წინასწარშემუშავებული გეგმის მიხედვით იქმნებიან**. ამ საკითხებზე ბევრი იწერება ჟურნალ-გაზეთებში, იღებენ და ტელევიზიით გადმოსცემენ დოკუმენტურ ფილმებს. (ნახეთ სატელევიზიო ფილმი „დროისა და სივრცის მიღმა“ – მორგან ფრიმანთან ერთად. ტელეარხი „ტაბულა“, 7 მაისი, 2015 წ. – 20 სთ.).

რას ვაკეთებთ?! უფალი ჩვენივე ხელით ქმნის ახალი ტიპის ადამიანს – ახალ ცივილიზაციას?!! ალბათ ასეა და ეს უაღრესად მნიშვნელოვანი და საინტერესოა.

მოვა დრო ადამიანი გამრავლებაზე უარს იტყვის და შვილს აღარ გააჩენს. ამქვეყნიური ცხოვრება ხომ ჯოჯოხეთურია და უდიდესი ტვირთია თითოეული ადამიანისთვის. დღეს ადამიანის სიცოცხლეს ჩალის ფასი აქვს. ბევრი რამის თქმა შეიძლება, რაც განაპირობებს იმას, რომ ადამიანი თვითონ იტყვის უარს თავის არსებობაზე. ადამიანი აღარ იშრომებს – სახლში ექნება ისეთი აპარატურა, რომელიც ნებისმიერ დროს დაუმზადებს საჭირო ნივთებს და საკვებს. ადამიანებს მეგობრად, მძღოლად, შვილად, მეუღლედ, დედად, მამად და სხვა ნებისმიერი მომსახურებისთვის ადამიანების და ცხოველების მსგავსი უკვე ახალი ნანოტექნოლოგიებით დამზადებული რობოტები ეყოლებათ. მაშასადამე, ადამიანთა მოდგმა გადაშენების გზას ადგას. ტექნოლოგიური პროცესების განვითარებას ადამიანები ვერ შეაჩერებენ. ისინი თავის „მსგავსად“ და „ხატად“ შექმნიან რობოტებს.

ტექნიკაც ისე ვითარდება, რომ სადაც არ უნდა იყოთ, ყველგან და ყველას უსმენენ. მალე შეიქმნება გონებაში გააზრებული ფიქრების დიდ დისტანციაზე მოსასმენი აპარატები. ე.ი. ყველას ყველაფერი ეცოდინება. იქეთა სამყაროში ანუ ქვეცნობიერი აზროვნების დონეზე ყველამ ყველაფერი იცის, დამალული არაფერია. იქეთა და აქეთა სამყარო თვითონ ჩვენშია. ჩვენ ორივე სამყაროში ერთდროულად ვცხოვრობთ, ყველაფერი ერთიანია, მაგრამ ამას ვერ ვაცნობიერებთ. ჩვენს ცნობიერებაში, აქეთა და იქეთა სამყაროთა შორის, მალე ზღვარი აღარ იქნება.

ვინაიდან ამქვეყნად ყველას და ყველაფერს თავისი დრო აქვს, ადამის მოდგმასაც თავისი არსებობის ხანგრძლივობა აქვს – 40 000 წელი, რომელიც ქართული ანბანის გენეტიკური კოდით ახ. წ. 4000 წელს დასრულდება.

როგორც ზემოთ მოყვანილი მსჯელობიდან დავრწმუნდით, ადამიანებიც რობოტების მსგავსად უფლის მიერ წინასწარდასახული გეგმის მიხედვით სხვადასხვა ტექნოლოგიებითაა შექმნილი. უცხოპლანეტელებიც წინასწარდასახული გეგმის მიხედვით შექმნილი რობოტები არიან. ნუთუ ეს ყველაფერი მართალია. არ მინდა დავიჯერო. დიდება უფალს, სამყაროში ყველაფერი უფლის ნებით ხდება.

უფალი ბოლო ჟამს თავის ხატად და მსგავსად **შექმნილ** ადამიანთა მოდგმას ბოლომდე არ დაღუპავს და გადაარჩენს. არც ახლა დაირღვევა ბუნების კანონი – სამყაროში ყველაფერი პირველსაწყისს დაუბრუნდება.

რა ელოდება დედამიწას?! დღეს დედამიწა განიხილება, როგორც ფიზიკური არსება, რომელიც მზის გარშემო საჭირო მოძრაობისთვის ენერგიას თვით თავის „სხეულში“ მოქმედ ორ ურთიერთსაპირისპირო ენერგიათა მიერ შექმნილი ერთგვარი გენერატორით გამომუშავებული ენერგიის წყაროთი ახერხებს. მომავალში ეს გენერატორი აღარ იარსებებს. როგორც დედამიწა, ისე მასზე არსებული ყველა და ყველაფერი გადავა ახალ მეტაფიზიკურ განზომილებაში და ახალი სიცოცხლით გააგრძელებს არსებობას. მაგრამ ისევ იმოძრავებს დედამიწა მზის ირგვლივ თუ არა, ეს ჯერ კიდევ საკითხავია.

პირველ ადამიანთა მეტაფიზიკური ცოდნა მრავალგანზომილებიანი სამყაროს მოწყობის შესახებ მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიურ სიმბოლიკაში

ნაზი ხანიაშვილი

გამოქვეყნებული წიგნები

1. შესხმაჲ ქართველთაჲ და ქართველთა ენისაჲ იოვანე-ზოსიმე. 2004 წ. და 2010 წ.
2. შეიცანი თავი შენი და შეიცნობ სამყაროს. 2006 წ. (გეგმა-კონსპექტი)
3. ოქროს საწმისი – ორი მზის საიდუმლო. 2008 წ. და 2013 წ. ქართულ, რუსულ (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
4. სახელდებითისა წიგნთთას პირველთაითისადმნს: ჯუართა კუართთა, მცხეთადმნს სუეტისა ცხოველისსას იბერიელთა სდროითთისსდგანს. ამინ, უფლის წყალობანი. 2010 წ.
5. ქართული ბენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან. 2012 წ. წიგნი ეძღვნება ქართველთა მეფე ფარნავაზის მეფობის 4300 წლისთავს.
6. საქართველო – შუმერთა უფლის წმინდა გულით არჩეული დიდებულ წესთა ქვეყანა. 2013 წ.
7. ქართული ანბანი სომხების შექმნილი არ შეიძლება იყოს. 2013 წ. ქართულ, რუსულ, ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
8. ქართველები შუმერთა წინაპრები. 2013 წ. ქართულ, რუსულ, ინგლისურ ენებზე.
9. ქართველი ერის ბენეტიკური წარმომავლობა. 2014 წ. ქართულ, რუსულ (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
10. მითოლოგია და არქეოლოგია გლობალური დათბობის შესახებ. 2014 წ. ქართულ, რუსულ (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
11. „შავი ხვრელი“ – პარალელურ სამყაროში გასასვლელი სარკმელი. 2015 წ., ქართულ, რუსულ (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.

ნაზი ხანიაშვილი
ტელ.: 2 36 10 17
მობ.: 558 25 52 97

/წიგნებს შეგიძლიათ გაეცნოთ: თბილისის საჯარო ბიბლიოთეკა. ინტერნეტში აკრიფეთ: საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა. გახსენით საიტები: „ბეჭდვითი არქივი“, „ივერიელი“/

ს ა რ ჩ ე ვ ი

1. შავი ხვრელი — პარალელურ სამყაროში
გასასვლელი სარკმელი 3
2. ადამიანის მეორე „მე“ ანუ კოსმიური ჩრდილი 28
3. მეტაფიზიკური „დრო“ და „განზომილება“ 37
4. რა ელოდება დედამიწას?! 44